

vn̄ loc⁹ a relatiē oppoitis **O**axia **P**oito vno relatiē oppo
sitorū i vno subiecto ab eō remouet et reliquū **C**ōtrarietas
ē p̄trarioꝝ oppoicō vt ē repūgnācia albi et nigri **C**ōtrarioꝝ
q̄dā sūt mediata vt sūt illa inter q̄ cadit mediū vt inter albu
et nigrū cadūt mediij colores blani⁹ croce⁹ **A**lia vero sunt in
mediata vt sūt illa inter q̄ nō cadit mediū vt iter sanū et egrū
Loc⁹ a p̄trarijs ē bitudo vni⁹ p̄trarij ad reliquū et t̄z cōstruc
tie et destructie **C**ōstructie sic istud ē albu go nō ē nigrū vn̄
loc⁹ a p̄trarijs **O**axia **P**oito vno p̄trarioꝝ i vno subiecto
ab eō remouet reliquū **D**estructie sic t̄z solū i p̄trarijs imedia
tis cū p̄stācia subiecti vt al nō ē sanū go ē egrū vn̄ loc⁹ a p̄tr
arijs imediati **O**axia **R**emoto vno p̄trarioꝝ imediatoꝝ
immediate poit et reliquū **P**riuatie oppoita sūt q̄ hnt fieri cir
ca idē subiectū ordie iṅgressibili et tpe d̄terminato a nata vt
vis⁹ et cecitas hnt fieri circa oculū **L**oc⁹ a p̄uatie oppoitis ē bi
tudo vni⁹ p̄uatie oppoitoꝝ ad reliquū et t̄z p̄structie et d̄struc
tie **C**ōstructie sic iste vidēs go nō ē cec⁹ vn̄ loc⁹ a p̄uatie op
poitis **O**axia **P**oito vno p̄uatie oppoitoꝝ i vno subiecto
ab eō r̄mouet et reliquū **D**estructie aut t̄z cū p̄stācia subiecti et
tpe d̄terminato a nata q̄ catul⁹ añ nonū diē neqz cec⁹ neqz vidēs
d̄: etiā puer nō d̄: d̄etul⁹ neqz ed̄etul⁹ añ t̄p⁹ d̄terminatū **C**ō
tradictio ē oppō c⁹ fm se nō ē dare mediū **L**oc⁹ a p̄tradictō
rie oppoitis ē bitudo vni⁹ p̄tradictōrie oppoiti ad reliquū et
t̄z p̄structie et d̄structie r̄spectū istoz p̄dicatoꝝ vn̄ flū **C**ōstru

ctie sic so^{res} sedere ē vñ go so^r nō sedere ē flm ⁊ ecōuerso. vñ
 loc⁹ a p^radctōrie oppoitis **Maxia** Si vñ p^radctōrie op.
 poitoz sit vñ rliquū erit flm **Destructie** sic so^r nō curre ē flm
 go sorte curre ē vñ vñ loc⁹ a p^radictorijs **Maxia** Si vñ
 p^radctōrio^r sit flm rliquū ē vñ **Disputa** sūt q̄ nō sūt oppoi
 ta aliquo gñe oppois tñ nō verificāt de se inuicē **Loc⁹ a de**
 speratis ē bitudo vñ⁹ d^speratoz ad rliquū ⁊ t³ p^rstructie ut
 so^r ē hō go nō ē lapis vñ loc⁹ a d^speratis **maxia** **Doito** vno
 d^spatoz r^mōt ⁊ rliquū **Maxi⁹** ut hic sūt ē qd suprapo^rit alicu^r
 v^rtute ul^r potñcia vt rex suprapo^rit militi **Min⁹** ē qd suppo^rit
 ei v^rtute ul^r potñcia ut miles suppo^rit regi **Loc⁹ a maiore** ē bⁱ
 tudo maioris ad mi⁹ ⁊ t³ solū d^sstructie vt rex nō p^rt d^sbellare
 castrū go nec miles vñ loc⁹ a maiori **maxia** Si illud qd ma
 gis videt iesse nō iest nec illd qd mi⁹ **Loc⁹ a miori** ē bitudo
 ipi⁹ mioris ad mai⁹ ⁊ t³ solū p^rstructie ut miles p^rt bellare ca
 strū go ⁊ rex vñ loc⁹ a miori **maxia** Si illd qd mi⁹ videt iesse
 iest go illd qd magis videt iesse iest **Similitudo** ē rex d^rñciū ead^r
 q̄litas **Loc⁹ a fili** ē bitudo vñ⁹ filiū ad rliquū ⁊ t³ p^rstructie
 ⁊ d^stru. **Cōstructie** sic sic risibile iest hōi ita bibile iest equo f
 risibile inē hōi ut p^rpñ go bibile inē equo vt p^rpñ vñ loc⁹ a
 fili **maxia** d^slib⁹ id ē iudiciū d^sstructie sic sic risibi. inē hōi ita
 bibile equo f^risi. nō inē hōi ut gñ⁹ go bibile nō inē equo ut gñ⁹
 vñ loc⁹ a fili **maxia** d^slib⁹ id ē iudiciū p^rporcō ē rex differē.

Disputa p^rella⁹
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie

Maxia p^rella⁹
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie
 d^s p^radictōrie p^radictōrie

Ad hoc p^rima lōm bñ d^rgnat
 q^d d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat
 vñ d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat

Ad hoc p^rima lōm bñ d^rgnat
 q^d d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat
 vñ d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat
 q^d d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat
 vñ d^rgnat p^rima lōm bñ d^rgnat

ad reliquū **U**t sic se hēt rctō: scolariū ad scolas: regēdas ita se
hēt rctō: nauis ad regēdū nauē s; i scolis eligēd⁹ ē rctō: nō s; o:
te s; arte go ad nauē regēdam eligēd⁹ est rctō: nō s; o: s; arte
Nīloc⁹ a pportōib⁹ **M**axia **D**e pportōib⁹ idē ē iudiciū
Differt autē iste loc⁹ a loco a fili q; i loco a fili accipit p pacō /
inherēcie scōm silitudinē **I**n hoc autē loco nō accipit p pacio /
silitudinis s; bitudis **T**rāssūpcō ē duplex q; quedā ē qñ dictio
vel orō pñs vnū trāssuit ad pñdū alterū ppter aliqđ sile i ipis
rptū vt ridere trāssuit ad florēdū cū d; prātū ridz **O** rō trans
suit ut cū d; lit⁹ araf. i. op⁹ p dicitur **E**ttalis pertinet s; ophistico
Alia ē trāssūpcō q ē qñ nom magis notū suit ad nom minus
notū **U**t sapiēs suit p phō et p tñz dyaletico **L**oc⁹ a trāssūp
cōe ē bitudo trāssūpcōis ad trāssūptū et tenet destructie ⁊ cō
structie **C**onstructie sic sapiens cē go philosoph⁹ cē vñloc⁹
a trāssūpcōe **M**axia **Q**uidquid pueit alicui sub noie ma
gis noto eidem puenit sub noie min⁹ noto **D**estructiue sic sa
piēs nō inuidet go philosoph⁹ nō inuidet vñloc⁹ a trāssūp
pcōe **M**axia **Q**uidquid n pueit alicui sub noie magis noto
eidem nō puenit sub noie min⁹ noto **D**iffert autē iste locus a
loco nois interpretacōe q; a loco a nois interpretacōe accipitur /
diuificō vel descriptō vt amator sapie que ē descriptō phi
losophi accipit p ipso philosopho s; in isto loco accipit nomen
magis notū p noie min⁹ noto vt sapiens qđ ē nomē magis
notū sumit p philosopho qđ est nomē min⁹ notū et sic m illis

est diuersitas **A**utoritas est iudiciū sapiētis in sua sciēcia expti
vñ iste loc⁹ solet dñomari a rei iudicio **L**oc⁹ ab autoritate
est habitudo autoritatis ad id qđ pīpm pbeť vl pbari debet
Et tenet solū pstructie vt astronom⁹ dicit celū esse volubile
go celū ē volubile vñ locus ab autoritate **M**axima vñ cui
que expti in sua sciēcia credendū ē et nō tenet destructiue
qđ nō sequit aristoteles nō dicit deum esse go de⁹ nō est con
sequens ē falsū antecedente existente **E**t hec de locis
extrinsicis *Loc⁹ medius ē qđ aī in sū ab hī qđ pīpm quēdā*
expti dñm ut iust⁹ ē dñ⁹ go iust⁹ ē bona iust

Autoritas est et loc⁹ vñ pīpm
lonia pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm
dñm pīpm dñm

Equit de locis medys **Q**uid aut sit loc⁹ medius di
ctum est prius **L**oc⁹ aut medius diuidit in locū a cōiugatis /
In locum a caib⁹ / et in locū a diuisione / **C**oniugata aut et cas⁹
differunt sic qđ pīugata sunt que cadūt ab aliquo et imponunt
sub eadem pre orōis sic sūt abstractum et cōcretum vt iusti
cia et iustus **E**t cas⁹ dicunt que cadunt a principali sū ab ab
stracto vt iustus et iuste cadūt a iusticia **E**t hāc differentiā
dicit aristoteles in libro topicorum vel sic pīugata sunt que
sub eodem iugo scacōis posita sūt **L**oc⁹ a pīugatis est habi
tudo vñ pīugatorum ad reliquū et tenet cōstructiue et de
structiue **C**ōstructiue sic iusticia ē dñ⁹ go iust⁹ ē dñ⁹ vñ lo
c⁹ a pīugatis **M**axia **Q**uidqđ alicui pīugatorū inest et reli
quo vl sic **Q**uā abstractū pīdicat dñ abstracto et pīcretū de pīcre
to **D**estructiue sic malicia nō ē dñ⁹ go mal⁹ nō ē dñ⁹ vñ
loc⁹ a pīugatis **M**axia **Q**uidquid nō pīcit alicui pīugatorū

nec reliquo vñ sic qñ abstractū rñmōt d' abstracto ⁊ pcretū d.

pcretos **Cas⁹** d' adictū seu dnoiatū nois ē suo adūbio vt in

st⁹ ⁊ iuste **Locus** a caib⁹ ē bitudo vñius casuū ad rñliquū ⁊ t⁹

pstructie ⁊ dstructie **Cōstructie** sic iustū ē bonū go qd iustefit

bene fit vñ **loc⁹** a caib⁹ / **maxia** quod vñi caūi pueit ⁊ rñliquo

Destructie si c malū nō ē iustū go qd male fit nō iuste fit vñ

locusa caibus . **maxia** Quod vñi caūi nō pueit nec rñliquo /

Divisionū qdā ē q fit pnegacōz vt soz ē bō ul' nō bō f nō est

nō bō go ē bō vñ locus a diuisiōe **Maxia** Si aliqua duo di

uidāt vñū remoto vno ponit rñliquū **Alia** fit p affirmacōz.

et hec fit sex mōis st⁹ tribus p se ⁊ tribus p acñs **Prima** ē di.

uisio generis in suas spēs vt aniālū aliud rōnale aliud irō /

nale **Scda** ē diuisio totius integrali suas ptes integrales vt

domus alia p tectum alia p ias alia fundamētum **Alia** ē vo

cis i significaciones vt canis alius latrabilis alius belua ma

rina al' sid⁹ celeste **Triū** d' p acñs vna ē subiecti in accidñ

cia vt aliū aliud sanū aliud egrū **Alia** ē accidentis in subiec /

ta vt sanorum aliud brutum aliud homo **Alia** et vltima est

accidentis in accidentia vt sanorū aliud calidum aliud frigi

dum **Locus** a diuisione est habitudo vñius diuidencium ad

rñliquū Et tenet cōstructiue et destructiue **Cōstructiue** sic

aniālium aliud racōnale aliud irōnale S; homo est aniāl

racōnale go nō est animal irōnale vñ locus a diuisiōe **Ma**

ria Si aliqua duo diuidāt vñū posito vno remotē rñliquum

Lo bñ de diuisionibus

Destructie sic lapis est hō vel nō hō f nō ē hō go est nō hō.

Un locus a diuisione Oaria Si aliqua duo diuidāt vnū re/

moto vno ponit et reliquū Et hec de locis sufficiunt

Non mēn Diff. def. inter totum pars causat intra
Generans corrumpens vsus punitet habens
Autoz iudicium similis maior minor atqz
extm Oppositum transp. pporcio sūt locus extra
medy Sūt medy casus diuilio punga solum

Tractatus sextus

Syllogismorū alius dmonstrati⁹ ali⁹ dialectic⁹ ali⁹

sophistic⁹ siue litigios⁹ Syllogism⁹ dmonstrati⁹ est qui ex pri
 mis veris et nēarijs ē silogisar⁹ aut ex libus q p aliqua pma
 et vera picipiū sue pgnicōis sūpserūt Syllogismus dialecti/

cus ē q ex pbabilib⁹ ē silogisar⁹ Syllogism⁹ sophisticus est⁹
 qui apparet esse bon⁹ silogismus et nō ē aut q ē bonus silogi

mus f nō ē pueniēs rei vel sic Syllogismus sophistic⁹ ē q est
 apparēs et nō exis Et sciēdū q sicut dialectic⁹ vti silogismo
 dialectico sic sophisticus silogismo sophistico in disputacōe.

Syllogistica Est aut. disputacō actus silogisticus vnius ad al/
 terū ppter aliquē finē obrinēdū Ad disputacōz enim exigif/
 actus disputādi inter opponētē et respōdētē qui fit p silogif/
 mū ad aliquid oñdendū Disputacōis enī qtuor sūt genera sū

spēs s; doctrinal⁹ dialectica tēptatia et sophisticā sū litigiosa.

Disputacō doctrinalis ē q pcedit ex ppris picipys alic⁹

sciēcie silogistice et nō ex bys que vidēt rñdēti Disputatio

*Omne al rde et ule
 ois ho et al rōn lego
 ois ho et r pibit.
 Omne al et piba
 ois ho et al rōn
 ois ho et piba
 Omne al et rōn
 ois ho et al rōn
 ois ho et piba
 Omne al et rōn
 ois ho et al rōn
 ois ho et piba*

dyalectica ē q̄ ex p̄babilibus silogizat et ē collectia p̄tradictō
nis Tēptatiua ē que ex his que vident p̄babilia r̄ndenti silo
gizat Et que nēce est illū scire qui silat se h̄re sciaz Et cui⁹ in
strumentū ē silogismus tēptatiuus q̄ sic pōt describi Silogis
mus tēptatiuus est q̄ ex his que vident p̄babilia r̄ndenti cōsi
logizatus. Disputatō aut̄ sophistica ē q̄ silogizat ex his q̄ vi
dent p̄babilia et nō sunt **S**ed q̄ disputatō sophistica or
dinat̄ ad quinqz fines seu ad quinqz metas q̄ sūt redargutio
falsū in opinabile soloecismus et nugatō Ideo videndū est
quid sit meta Meta ē aliq̄d inueniēs ad q̄d sophista nitit̄
videri ducere suū respōdentē Dicit̄ videri ducere q̄ ip̄i so
phiste sufficit q̄ solū videat̄ a circūstantib⁹ respōdētē ad ali
q̄d incōueniēs ducere Et accipit̄ hic meta vt in naturalibus
q̄ si c̄ meta ē terminus ad quē cū quis venerit vltra nō vult
trāsgredi sed ibi q̄escit Et ita meta in p̄posito ē aliq̄d incōue
niēs ad q̄d cū sophista duceret respōdētē ibi q̄escit. **E**t sūt
quinqz mete vt dictū ē. vñ videamus q̄d sit redargutō Est
p̄cōcessi negatō vel p̄negati p̄fessio vi argumentatōis et in
eadē disputatōe Dicit̄ vi argumētatōis q̄ si aliq̄s idē cōce
dat et negat spontanea volūtate nō p̄pter hoc d̄ redargu
tus Dicit̄ in eadē disputatōe q̄ si hoc fiat in diuersis disputa
tōnibus et sponte nō est redargutō **F**alsū est q̄d est mani
feste falsū Dicit̄ manifeste q̄ licet opponens sophista ducat
suū respondentē ad s̄m occultū nō p̄pter hoc cōsequit̄ suum

quinqz mete

2^a Meta

2^a

finē q̄ est sapia vt si faciat credere q̄ terra sit mior minia stel
laz visu notabiliū q̄ terra nō sit rotūda vel sit minor sole

f.3. **I**n oppinabile est qd̄ est p̄tra oppionē oim vel plū v̄l sa

f.4. pietū vt m̄ezn diligere filiū. Solocismus ē viciū i cōtextu
priū oiois p̄tra reglas artis grāmatice factū vt vir mea spō

f.9. sa meus. **N**ugato est vnus et eiusdē rei in eadē pte inutil

repetitō. Dico aut̄ in eadē pte q̄ si hoc sit indiuerlis p̄tibus

nō erit nugatō vt hō ē hō. Dicit̄ inutilis repetitō q̄ si illō re

petat̄ p̄pter maiorē p̄firmatōem laudis v̄tutis vel vitupij

vt latro latro fuge nō est nugatō vt deus deus meus. Iste

aut̄ quinq; fines ordinant̄ ad aliū finē magis principalē q̄ est

apparēs sapia. Sophista em̄ nō ducit aliquē ad istos quinq;

fines nisi p̄ ip̄os appet̄ esse sapiēs. et cū q̄libet recte agēs de

beat sibi p̄meditari finē idō determinatō finis p̄cedit determi

natōem fallaciaz. **F**allacia aut̄ est deceptō p̄ueniēs ex cā

app̄entie et cā defectus v̄l ē ydoneitas decipiēdi faciēs cred

re de ente q̄ sit non ens et nō ente q̄ sit ens mediāte fanta

stica visione.

Fallacie sūt tredecī quaz sex sūt indictōes scz equo

catō. amphiboloia p̄positō. diuisio. accētus. et fal

lacia figure dictōis. Et septē extra dictōes scz accētis fm quid

ad simpliciter ignorātia elenci. petitō p̄ncipij. p̄ns. nō cau

sa. fm p̄les interrogatōes vt vna. **E**t aut̄ sex sūt indictōes

p̄bat aresto. inductie et silogismo. Inductie sic equiuocatō

ē in dictōe amphiboloia est in dictōne ⁊ sic d' alijs. go sex sūe
 in dictōe Silogismo sic omnis deceptō facta ex eo q' eisdē no
 mibus vel oīoibus nō idē significamus fit aliquo sex istorū
 mōz. S; oīs fallacia in dictōe fit ex eo q' eisdē noibus vel
 oīoibus nō idē significamus go oīs fallacia in dictōne fit ali
 quo istorū sex modoz. Iste silogismus est i prio p'ie. p'batio
 maioris. oīs mltiplicitas dictōis fit aliquo istorū sex modoz
 S; oīs deceptō facta ex eo q' eisdē noibus vl' oīoibus nō idē
 significamus fit ex mltitudine dictōis go oīs deceptō facta
 ex eo q' eisdē noibus vl' oīoibus nō idē significamus fit ex ali
 quo istorū sex modoz. p'batō minoris ē oīs malicia dictōis
 fit ex eo q' eisdē noib' vl' oīoib' nō idē significā'. oīs fallacia
 fit ex malicia dictōis go oīs fallacia in dictōe fit ex eo q' eisdē
 noib' vel oīoib' nō idē significam' ⁊ hec fuit minor. ¶ Sciēdū
 aut ut vult alexāder in p'mo sup libz elencoz Triplex ē mul
 tiplex scz actuale potētōnale ⁊ fantasticū. ¶ Multiplex actua
 le ē qñ vna dictō vel oīo eadē fm subaz ⁊ fm formā diuersa
 significat. dictō in equocatōe vt canis. oīo vt liber aresto. in
 amphiboloia. ¶ Multiplex potētōnale ē qñ eadē dictō vel
 oīo fm subaz ⁊ diuersa fm modū p'ferēdi diuersa significat.
 Dictō in accētū vt pplus. Oīo in p'positōe ⁊ diuisiōe sic qd
 qd viuit sp'et vl' sic for curz ēs nēcio curat. ¶ Multiplex fanta
 sticū est qñ aliq dictō significat vnū ⁊ videt significare aliud
 p'pter puenientiā quā habz in pte cū alia dictōne vt vigere

In lōd q' h'c ⁊ p'be p'ma
 dictōis ⁊ deceptō p'ma oīo
 modo nū p'ferēdi d'p'atō se
 h' ut for vbi enī ē vna mod' p'
 p'cedi ē ē vna p' ⁊ a for p'be
 actualis vltas dei cō ubi ē h'
 vna mod' p'ferēdi ē actua
 vna vltas qñ actuale ē d'cō
 l' oīo actua. ut vna mltia p'be

Et d' mlti fantasmatō nō q'
 illa d'cō nō h'z p'la p'm p'm vlt
 p' fm app'atō p'la ⁊ c'

Mlti Actuale

Mlti Fantasia

significat qualitatē et videtur significare actōis propter puenien-
tiā quā h3 cū agere Et q3 multiplex actuale veriori mō ē mlti-
plex q3 potentōnale et fantastiū idō prius dō ē de fallacijs
faciētib9 multiplex actuale sc3 de equocatōe et amphiboloia
Scdō de faciētib9 potētiōnale de cōpositōe diuisiōe et accē-
tu Tercō de facientib9 fantastiū vt de figura dictōis et pri9
dō est de equocatōe et amphiboloia q3 de alijs q3 in eis est
ydempritas fm materiā et formā in alijs fm materiā tñmō
idē pcedit diuersū iō et Sciendū aut q fallacia dō dupliciter
vno mō vt est cā decipiēdi. alio mō vt est deceptō facta ex
eadē causa Et primo mō sumit hic et

Equocatō est multiplicitas dictōis eiusdē fm sub-
stātiā et modū pferendi diūsa fñtis. Fallacia equo-
catōis est ydoneitas decipiēdi aliquē pueniēs ex vnitare di-
ctōis eiusdē fm sub3 et modū pferēdi Sciendū aut q i qli-
bet fallacia duplex est causa sc3 causa appētie et cā defectus

Sc3 habet duas causas
sc3 appētie et defectus
fallacia equocatōis dō dicitur
sc3 p cā appētie
dicitur et p defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus
dicitur p cā defectus

Causa appētie ē que mouet intellectū ad credendū illō qd
nō ē Causa defectus ē que oñdit creditū esse falsū Causa ap-
pētie hui9 fallacie ē vnitatis dictōis eiusdē fm sub3 et mo-
dū pferēdi Causa falsitatis est diuersitas significatoz eius-
dē dictōis Vnitatis in equocatōe ē que mouet ad credendū id
qd nō est. diuersitas oñdit creditū esse. fm. Equocatōis
tres sūt spēs siue modi Prim9 mod9 equocatōis puenit ex
eo q aliq dictō vna pācipaliter plā significat. vel sic prim9

mod⁹ est q^{uod} puenit ex significatōe et cōsignificatōe. et fm hoc S^{ecundus} Modus
formāt sic palogismi Ex significatōe vt ois canis ē latrabil^{is}
belua marina ē canis go belua marina ē latrabil^{is}. vtraq^{ue} p^{re}
missaz ē duplex ex eo q^{uod} hoc nomē canis p^{ot} accipi p^{ro} cane la
trabili. et sic maior ē v^{er}a et minor falsa. vel p^{ro} belua marina. et
sic maior ē falsa et minor v^{er}a. ¶ Vel sic Omne expediēs est bo
nū malū ē expediēs go malū est bonū Dicendū est q^{uod} expedi
ens d^{icitur} equoce q^{uod} aliquñ idē ē q^{uod} bonū. aliquñ idē est q^{uod} nēcim q^{uod}
accidit in malis Et sic malū ē expediens. vñ optet aliquñ face
re malū ad expediendū magis malū. ¶ Itē ex significatōe
ppōis fit t^{er}ti^{us} palogism⁹ Iste panis ē de anglia sed anglia ē
terra go ille panis est de terra Dicendū ē q^{uod} maior est duplex
ex eo q^{uod} hec p^{ro}positio de p^{ot} dicere bitudinē cāe material^{is} et sic ē
falsa. vel bitudinē loci et sic ē v^{er}a. vel sic in quocūq^{ue} ē egritudo
do ipm est aīal sed in bumoz inadeq^uatōe est egritudo go bu
moz inadequatio est aīal Vtraq^{ue} p^{re}missarū est duplex ex
eo q^{uod} hec p^{ro}positio in p^{ot} dicere causā efficientē. Et sic maior est
falsa minor vera Et est sensus bumoz inadequatio est cau
sa efficiens egritudinis in aīali. vel p^{ot} dicere cām materia
lē et sic ē maior vera et minor falsa Et est sensus In quocū
q^{ue} est egritudo vt in cā materialī sic in subiecto ipm est aīal.
¶ Itē p^{ro}priū ē qualitati fm eā sile v^{el} dissile dici S^{ed} fm silitudi
nē aliqd d^{icitur} sile et dissilitudinē dissile go silitudo et dissilitudo
sūt qualitates quod est falsū q^{uod} sunt relatōes Dicendū est q^{uod}

46
hec ppositio p pōt dicere cām efficientē et sic maior est vā et
minor falsa qz due q̄litates eiusdē spēi faciunt vnā similitu-
dinē. vel pōt dicere causā formālē et sic maior et falsa et mi-
nor ē vā qz similitudo et dissimilitudo sūt cā formalis huius qd est
sile vel dissile. **¶** Ex cōsignificatōe sic. quicūqz sanabit san⁹
est. laborās sanabit go laborās sanus est. Dicendū ē q labor-
rās pōt dicere pñstemp⁹ et sic minor est vera. Et est sensus la-
borās nūc sanabit tūc. vel pteritū et sic est falsa et est sensus
laborans tūc sanabit. Et sic etiā dicendū est de cōpositōe.
¶ Scōus modus puenit ex trāssumptōe vñd trāssumptio
vt hic sumit est dictō eadē fm materiā et formā pñs ex impo-
sitōe vel p̄cipaliter vnū et ex trāssūptōe aliud. ppter aliquā
similitudinē in ip̄is reptā vt ridere p̄prie significat actū oris et
trāssumptiue florere et format sic palogismus. Quidqd ri-
det bz os. bratū ridet go bratū habet os. Atrāqz pmissa est
duplex qz ridet aliqñ capif p̄prie et sic maior est vera et mi-
nor falsa. vñ trāssūptie et sic maior ē falsa et minor vā. **¶** Ter-
ci⁹ mod⁹ ē qñ dictō pposita p̄la significat simplex vero vnū
solū vt immortalis aliqñ idē est q nō potēs mori. aliquādo idē
est q potens nō mori et hec habet in sua cōpositōe qz morta-
le idē est q potens mori et format sic palogism⁹. Omne imor-
tale est perpetuū. Omne potens nō mori ē immortale. ergo
omne potens non mori est perpetuum. Dicendum est q im-
mortale est equiuocū vt dictum est. Et nota q ad primum
f i

modū reducit ois fallacia q̄ fit qñ vna dictō p̄t teneri mate-
rialiter vñ significatīe vt hic tu p̄medisti bodie s̄ bodie ē ad-
uerbiū go tu p̄medisti aduerbiū. *Utraq̄ ē duplex qz* hec dictō
bodie p̄t teneri materialiter ⁊ sic maior ē fla ⁊ minor v̄a. vñ si-
gnificatīe maior ē v̄a ⁊ minor fla. *soluend⁹* Et sic silogisand⁹ ē palogis-
m⁹ equocatōis dupliciter qz vñ distinguēdo vñ intermittēdo

aliquā p̄missaz. Et sic manifestat falsitas syllogismi

Ambiboloia ē mltiplicitas ois vni⁹ et eiusdem
fm subaz et modū p̄ferendi vt in hac oratōe liber

aresto tilis Fallacia ambiboloie ē ydoneitas decipiēdi p-
ueniens ex eo qd oratō eadē fm formā ⁊ materiā habet p̄s

sensus et plura significata Causa appentie ambiboloie est
vnitas oratōis eiusdem fm substantiā et modū p̄ferendi.

Causa falsitatis est duplicitas significatoz eiusdē Et d̄r am-
biboloia ab amphi qd ē dubiū ⁊ bole qd ē snia quasi dubia

snia **A**mbiboloye autē tres sunt modi. **P**rim⁹ puenit

ex eo qd aliq̄ oīo eadē fm formā ⁊ materiā p̄cipalit̄ p̄s sig-
nificat vt lib̄ aresto. vno mō ē lib̄ edit⁹ ab aresto. alio mō ē

lib̄ possess⁹ ab aresto. ⁊ foras sic palogism⁹. qdqd ē arest. pos-
sidet ab aresto. Iste lib̄ ē aresto. go possidet ab aresto. *Utra*

qz p̄missarū est duplex predicta multiplicitate **S**cōs mo-

dus puenit ex transsumptōe. Transsumptō vt hic sumitur
est qñ aliq̄ oīo eadē fm materiā ⁊ formā p̄cipalit̄ significat

vnū et transsumit ad fndū aliud ppter aliquā similitudinē.

*Simā aut p̄p̄c
⁊ nō d̄r io ap̄p̄
p̄ d̄ orōe*

ut litus arat ad opas pdi Et palogisat sic qdqd arat aratro
 scidif. lit⁹ arat go aratro scidif minor e duplex. qz bec oio lit⁹
 arat qnqz sunt pprie. et sic e illa vlt trassumptie et sic e va **Ter**
 ci⁹ mod⁹ e qn aliq oio ppoita significat pla et vnaqz ptiu e
 vnu solu ut quoscunqz volo me accipe velle q accipet me. s
 volo me accipe pugnates go velle q pugnantes acciperent
 me minor est duplex qz me pot poni a prean de ly accipe et sic
 est vera et sensus est. vellem q pugnantes acciperem ego
 vel potest poni a prepost et sic est falsa et est sensus. velle q
 pugnates accipent me. Similiter sic quicunqz sunt episcopi
 sunt sacerdotes. asini sunt epi ergo asini sunt sacerdotes. vtra
 qz pmissa est duplex qz epi potest esse nri casus et sic maior
 est vera et minor falsa vel epi est gti casus et sic maior e fal
 sa et minor vera **¶** Aut deceptio ex diuersitate cas⁹ faci
 at amphiboloiā pty qz casus dat⁹ est dictoi ut cu alia dictoe
 ordinet et sic fit in oratione ergo fit fm amphiboloiā et non
 fm equiuocatōem **¶** Aut iterū diuersitas casuū faciat am
 phiboloiā pty p arestotile formantē palogismos āphiboloiē
 et nō equocatōis ex diuersitate cas⁹ **¶** Est sciendū q arest. po
 nit tres modos equocatōis et āphiboloiē. **¶** Prim⁹ e qn di
 ctō vel oio pncipaliter pla significat **¶** Scds qn dictō l oio
 sunt trassumptie **¶** Terci⁹ qn ppoitū pla significat simplex vo vnu
 Seqt d distinctōe istoz modoz qz dictō pncipalit⁹ pla significat
 quantū ad equiuocatōem in primo oratō vero quantū ad am

Amid qz luyed fabla h⁹ qd
 luyed e i fa. ppd qz qz fabula
 d luyed pncipaliter iud qz qz mien
 audit fabla et fm h⁹ mod
 pncipaliter qz qz arat ut dte
 et hoc qz palog. d dnt qz t aqu
 d pncipaliter t tunc d falsa et p h⁹
 d qz dnt luy arat trassumptie
 d qz opa p dte dnt m
 aliq qz dnt i mod dnt
 dnt dnt qz qz fm mnd
 dnt qz mnd et p h⁹ mnd
 aut dnt dnt ut p dnt dnt
 fm dnt dnt i u

phiboloiā go prim⁹ mod⁹ equocatōis est ex eo q^d nomē pri
cipaliter pla significat. et prim⁹ mod⁹ āphiboloie ex eo q^d o^o
pla significat. S³ dictō sūit trāssūptie i scō mō q^{ntū} ad eq^u
uocatōz. o^oo x^oo q^{ntū} ad āphiboloiā. Et dictō p^ooira d^oz pla
significare i tercō mō q^{ntū} ad equocatōem. o^oo x^oo q^{ntū} ad
āphiboloiā. Sed si obijcis q^d deceptō ex p^osignificatōe dictōis
nō sit sub aliquo isto^z modo^z vt i hoc paligismo q^dq^d. sana
bat^r sanus est la bo rās sanabat^r go laborās sanus est. Primo
mō non est sub primo q^z prim⁹ p^ouenit ex p^oicipali significa
tōe. Sed laborās nō p^oincipaliter significat tps cū omis dictō
significat suā rē p^oincipaliter et scōario sua acc^oia go. nec sub se
cūdo q^z laborās nō sūit trāssūptie. nec sub tercō q^z laborās nō
ē dictō p^ooira go nō ē s^o aliquo isto^z modo^z. Dicēdū ē q^d pri
cipal^r significatō appellat^r hic q^dq^d ex impositōe eadē rep^on^o
tat^r p^o dictōem sed ex eadē impositōe rep^osentat quelibet di
ctō suū significatū et p^osignificatū siue sua acc^oia in q^{libet} di
ctōne ille em^o qui p^oio imposuit hoc nomē lapis imposuit q^d si
gnificet sub t^oli g^one masculino et sic d^o alijs. et sic r^ontat suū signifi
catū et p^osignificatū s^ol. etiā d^o ē q^d p^oincipaliter ponit^r i p^oio mō
equocatōis et āphiboloie ad. excludēdū trāssūptōz q^z dictio
p^ois trāssūptie nō significat p^oincipalit^r ut r^obre significat p^oinci
palit^r risum emittēre et transumptiue florere. Sed hec dictio
laborās equivalenter significat tempus p^oesens p^oeteritum
et futurū. Item quare deceptō ex quibusdā acc^ontib⁹ faciat

equiuocatōem vt in hac dictōe laborās et quibusdā āphiboloiā sicut ex diuersitate cas⁹. Dicēdū ē q^d sūt quedā acciden-
tia psequētia dictōez nō in se et absolute. sed vt ordinata cu³
alia ē dictōe vt cas⁹ et talia ordināt dictōes ad inuicē Tale
em̄ d^r hoīez curāt q^d ibi nō est d^rtermiat⁹ ordo casuum Et in
talibus est deceptō in ordine dictōm Et sic in oratione Et iō
faciunt amphiboloiā et nō equiuocatōem Alia sunt accidē-
tia cōsequētia dictōem fm se vt tempus et talia non ordināt
dictōes ad inuicē q^d eā bene d^r hō curāt hō cucurrit Lic³ em̄
tempus variet tñ semp manet eadē ppositō et talia faciunt
equiuocatōem et nō amphiboloiā cū sint in dictōe et nō in
oratōe. vnde prima sunt respectia et ista absoluta Dicen-
dū est ergo q^d deceptō ex accētibus respectiua facit ampli-
boloiā et ex absolutis equiuocatōem. *Seq^r*

Equit de fallacijs facientib⁹ mltiplex potētōnale
sc³ de ppositōe diuisiōe et accentu Et primo de ppo-
sitōe q^d palogismi fm ppositōz sūt efficaciores ad finē sopbi-
ste qui est apparens sapia. **C**ōpositō est eorū que debent
diuidi falsa vnio. Sciendum aut⁹ q^d oratō dicit pposita quā-
do dictōes ordinant^r fm sitū magis debitū ptibus in o^ro po-
sitis Si aut⁹ diuidit et ponit i situ ei⁹ min⁹ debito ē diuisa vbi
grā. beco^ro qdqd viuit spēpt eē pposita vel diuisa q^d si bec
o^ro qdqd viuit sit subiectū et hoc vbiū est predicatū tunc hoc
vbiū ē erit principalius in ea. et cū aduerbiū d^r nāa sua beat.

*pp quā p⁹ d^r huius de fallacijs
p⁹ccando fm mlti l^ractuale q^d
p⁹ q^d d^r nāa d^r fallacijs p⁹ccando
fm mlti l^ractuale q^d p⁹ d^r p⁹ccando
et d^r huius q^d d^r huius q^d d^r huius
mag⁹ v⁹ d^r huius q^d d^r huius
ad d^r huius q^d d^r huius q^d d^r huius
ad huius d^r huius d^r huius q^d d^r huius
diuisiōe p⁹ eadē cas⁹ et c⁹*

*Argū⁹ d^r huius q^d d^r huius q^d d^r huius
et nāa q^d d^r huius q^d d^r huius q^d d^r huius
diuisiōe p⁹ eadē cas⁹ et c⁹*

re Et sciendū ē qd oēs iste oēs sūt pposite qñ dictū ē se sub

hic et qñ p pte sui sūt diuisi qz p dīcatū ppetenti? attribuitur

toti dicto q̄pti eius. **S**co's mod⁹ puenit ex eo q̄ aliq̄ de/

terminatio pot fieri ad diuersa vt hic qd vnū solū pot ferre pt

[illegible]

admirat d'ello d'm e dice q no regulat
p ea d'tato p feri ad dpa d'modus, vl mnd d'tate p ddp d'tantibz d'tantibz d'tant

plā ferre **H**ec ē duplex qz solū pōt dētermiare hoc vbu pōt. et
sic ē falsa Et ē sensus qd pōt solū ferre vnū pōt plā ferre Vel
hoc vbu ferre Et sic ē vā. et est sensus qd pōt vnū ferre solū.
pōt plā ferre. et qd pōt plā ferre solū pōt vnū ferre. ppositō

Quando oīo dbeat dici diuisa vel pposita dictū est
prius **A**n diuisio est eoz que dnt pponi falsa diuisio
vl' separatō Causa appētie diuisiōis ē ydemptitas oīois eiuf
dē fm subāz et fm sitū min⁹ debitū ptrib⁹ in oīoe positio qn au
tē situs ē magis vel minus debit⁹ dictū ē pri⁹ Causa falsita
tis ē diuersitas significatoz ei⁹ Diuisiōis aut sunt duo mōi.
Primus mod⁹ puenit ex eo qd aliq pūctō pōt pūgere
inter termios vl' inter ppōes vt hic duo et tria sunt quinqz.
hec ē duplex pōt em̄ hec pūctō et coplare inter termios et sic
est vā et ē sensus duo et tria sū supra sunt quinqz. vel pōt co
pulare inter ppōes. et sic ē falsa et ē sens⁹ duo sūt quiqz et tria
sūt quinqz Et sū hic quinqz sūt pia vl' impia Et sū hic oīe
al' ē rōnale vl' irōnale Si em̄ hec pūctō vl' pūgat ppōes
sic ē falsa et sic ē sensus oē aīal ē rōnale vl' oīe aīal ē irōnale
Si disiungat termios et sic ē vā. et ē sens⁹ oīe al' ē rōnale vel
irōnale Om̄es aut iste oīoes sunt pposite cū pūctō pūgat
termios. et sic sūt vā Et sunt diuise cū pūctō pūgat ppōes
et sic sūt false qz pūctō p pri⁹ ē pūctiua priū oīois et p poste
ri⁹ oīois et si pūgat termios ordinat in situ magis debito et
natura sui Et si pūgat oīoes ordinat in situ minus debito in

natura sui Et sic debet dici diuisa Sed in hoc sensu omnes p
dicte oões sūt false Et dicitur fallacia diuisionis qñ i sensu diuiso
falsa est Et qñ est falsa in sensu pposito ē fallacia ppositōis.

Scōm pdicta palogisat sic omne aial ē rōnale vlr rōnale
sed nō omne aial est rōnale go omne al ē irrōnale Maior ē du
plex vt dictū ē et est ibi sōp diuisionis. vnde sōp diuisionis est
sermo litigiosus vt hēi i fine octauī thopicoz **S**cōus mō
d^o puenit ex eo q aliq determinatō pōt fieri ad diuersa ut hic
vidisti ne hūc oclo pcussū. hec ē duplex ex eo q oclo pōt dter
miare vbu vel picipiū et magis verbū qz picipiū qz signi
ficat instrumentū eius qz denotat hitudinē ad actū et veriori
mō est actus in vbo qz in picipio Et sic est va et pposita. sed
si iste albatū^o oclo determinat picipiū falsa est et diuisa et pa
logisat sic. Quēcūqz vidisti oclo pcussū pcussus ē. hūc vidi
sti oclo pcussū go hic oclo pcuss^o ē minor duplex ut dictū ē.

Accentus ē certa lex vel regla ad eleuandū vel de
primendū sillabā. qui diuidit in acutū grauē et mo
deratū Accēt^o acutus ē qui acuit et leuat vnā sillabā. Gra
uis ē q deprimat eā Circūflex^o est qui acuit et deprimat eam.

Accentus put est picipiū decipiēdi. Est multiplicitas
dictōis eiusdē fm subaz et diuersa fm formā. Causa appen
tie est vnitas dictōis eiusdē fm subaz Causa falsitatis ē di
uersitas significatoz **A**ccētus aut duo sūt modi. Prim^o
est qñ aliq dictō pōt regi diuerso accentu vt hic ois pplis est

arbor gens ē ppl's go gēs est arbor. Vtraq; pmissaz ē duplex
ex eo q ppl's p't h're primā longā ⁊ maior ē vā et mior falsa.
vel breuē et sic maior ē falsa et mior vā. vel sic. omīs ara est
in templo stabulū porcorū ē ara go stabulū porcorū ē in tēplo
Vel sic qdqd hamaf hamo capif mlier amat go mlier hamo
capif Vtraq; pmissaz est duplex q; amat pōt scribi cū aspi-
ratōe ⁊ sic maior ē vā et mior falsa vel sine aspiratōe. ⁊ sic
maior est falsa ⁊ mior vā **S**cds mod⁹ puenit ex eo q ali-
qd pōt esse dictō vel oīo vt hic tu es q es et q es est requies
go tu es reqes Vtraq; pmissaz est duplex ex eo q quies pōt
esse dictō vel oīo si dictō maior ē falsa ⁊ mior vā vel oratio
et sic maior est vā et mior falsa S. l. hic qdqd deus fecit iui-
te coacte fecit deus fecit vinū in uite go de⁹ fecit vinū coa-
cte Vtraq; pmissaz ē duplex ex eo q inuite p't esse dictō ⁊ sic
maior ē vā ⁊ mior fla vel p't eē oīo ⁊ maior falsa ⁊ mior vā.

Sequit de fallacia figure dictōis que facit multiplex
fantasticū Figura ē que terminio vel terminis claudit
Terminio vt circul⁹. terminis vt triangul⁹ qdrāgulus Et ppor-
tionabiliter sumit hic et in naturalib⁹. Vñ figura ē similitudo di-
ctōis in pte cū alia dictōe q videt idē significare ⁊ facit mul-
tiplex fantasticū. Vñ multiplex fantasticū est qñ vna dictio
significat vnū et videt significare aliud qd nō significat vt
vigere significat qlitatē ⁊ videt significare actōez ppter cō-
ueniētiā quā habz cū hoc qd est agere. Causa appētie bui⁹

fallacie est pueniētia dictōis terminate in pre cum alia dictō
ne Causa vero falsitatis ē diuersitas earūde que fm ptē vi/
dent esse filia Sit aut hec similitudo tripliciter et fm hoc huius
fallacie tres sūt modi **P**rim⁹ mod⁹ puenit ex fili terminacōe
dictōis cū alia dictōe vt q̄lis cūq; ē musa t̄lis ē poeta s; musa
ē ḡnis fci go et poeta q; masculinū iterprat feminū. Aliqñ aut
sic palogisat **D**is aq̄ ē būida fluui⁹ ē aq̄ go fluui⁹ ē būida. l
sic om̄is hō ē alb⁹ s; mlier ē hō go mlier ē albus Si aut sic pa
logisat musa ⁊ poeta silit teriant s; musa ē femi ḡnis go ⁊ po
eta nō ē figura dictōis. sed ē p̄na a p̄niter accitib⁹ vt postea
patebit **S**cōs mod⁹ puenit ex mutatōe vni⁹ p̄dicam̄ti ad
aliud p̄dicam̄tū. vt q̄d q̄d emisti p̄medisti carnes crudas emi
sti go carnes crudas p̄medisti. **N**ō sequit q; q̄d q̄d dicit rem
suā p̄ modū sube crudū ⁊ op̄ modū q̄litas. **S**ilr hic do tibi
solū denariū sed solū denariū nō habeo go do tibi q̄d nō hēo
Nō sequit q; q̄d dicit rē suā p̄ modū sube solū ⁊ op̄ modū re/
latōis ⁊ sic p̄cedit a relatōe ad suba; Solū em̄ vt habet ab
arefio. scōo elencor̄ significat. vnū nō cū alio **S**ilr cōmit
tit hec fallacia p̄cedendo a spē vnus p̄dicam̄ti ad speciem
alteri⁹ p̄dicam̄ti vel eiusdē vt hic quāto scūq; digitos he
ri habuisti hodie bēs decē digitos heri habuisti go decē digi
tos hodie babes **E**t posito casu q; a miseris vnū **N**ō sequit
q; quāto scūq; dicit quātitatē p̄tinuā decē ⁊ dicit quātitā/
tē discretā **E**t p̄cedit a spē vnus p̄dicam̄ti ad spēm alteri⁹

predicamentis et qualitatibus. Tercius modus puenit ex diuersitate
suppositiois ut homo est species igitur aliquis homo est species. Sit autem hic pro-
cessus a suppositione simplici ad personalem ut postea parebit. Al sic
aial est soror al est plato et sic de alijs. go al est omnis homo fit enim p-
cessus a pluribus suppositionibus determinatis ad unam determinatam. Et
iste syllogismus solet appellari uniuocus quia equaliter et uniuoce
se habet iste terminus al ad omnia sua supposita. Vnde quando in aliquo
premissarum supponuntur diuersimode variatur generis suppositio. Si
hic omnis homo est al go al est omnis homo iste terminus al in predica-
to posito simpliciter habet suppositionem in subiecto de personalem. Et
intelligendum quod in predictis quod quid interpretatur hoc aliquid et ceterum
interpretatur singulare. Si enim al esset hoc aliquid cum dicitur al est soror al est
plato et sic de alijs go aial est omnis homo bonum argumentum. sicut hic
soror est soror soror est plato et sic de alijs go soror est omnis homo. Et pro-
sequitur de necessitate falsitas enim propositionis non impedit argumentum
Hos enim tres modos tangit aristoteles. cum dicit quod fallacia figure
dictiois est quando idem non interpretatur ut idem ut masculinum femininum vel ex-
uerso. vel quando unum predicamentum mutat in aliud vel quando quod
intelligitur hoc aliquid.

Sequitur de fallacijs extra dictiones quarum causa appentie
et causa defectus sunt in re. Differunt autem a fallacijs in
dictione quarum causa appentie sunt in voce. Causa vero falsitatis in
re. Fallacie autem extra dictiones sunt septem scilicet accusamus quid ad
simpliciter. ignorantia elenci. petitio principij. quod non est ut causa.

fm plesinterrogatōes vt vna Quarū prima est accñs. vñ
accñs est qñ aliqua duo diuersa inter se cōueniunt cū aliquo
tercō vt hic hō est spēs sor est hō ergo sor est spēs In hoc q
dico sor est spēs sunt diuersa inter se et cōueniūt cum isto ter
cio scz homo Et ppter hoc credit q hoc attributū spēs pue/
niat forti sicut et homo Sciendū est q in fallacia accñtis tria
requirunt scz accñs subiectū et attributū vt in p̄dicto exem/
plo homo est res subiecta spēs est attributū go sor est accñs.
Causa appentie hui⁹ fallacie est cōuenientia duorū fm ptem
in aliquo tercō Causa falsitatis est diuersitas earū dē Pre/
dictā aut idēptitatē vocāt aliqui extraneā vñ fm eos. accñs
put hic sumit idē est q extraneū scz in pte idē ē in pte diuersū
Hui⁹ aut fallacie tres sūt modi. Prim⁹ mod⁹ est qñ aliud
dē vere de p̄dicato aliquo et ppter hoc credit dici de ei⁹ sub
iecto vel e puerfo vt hic om̄e es est naturale statua ē es ergo
statua ē naturalis Naturale ibi p̄dicat de ere et ppter hoc at/
tribuit statua a qua est diuersū Et iō cū statua et es sūt diuer
sa sequit q nullū naturale ē artificiale et n̄ e puerfo. An dō ē
q mediū nō capit vniformiter hic in maiore ⁊ in miore fm p̄
dictā ydēptitatē q nō est ydēptitas p se sed in pte et ita p ac/
cidēs Silt hic cognosco coruscū coruscus est veniēs. ergo
cognosco venientē nō sequit. licet em̄ cognosco coruscū tñ
nō est sub hoc accñte veniēs Silt hic om̄is triangulus habet
tres angulos eq̄les duob⁹ rectis. Sed ysochelis ē triangul⁹

ergo habet tres angulos equales duobus rectis. Non sequitur quod
 licet ille syllogismus sit bonus dyalectico tamen est sophisticus demon-
 stratori quod demonstrator intendit demonstrare propriam passionem
 de proprio subiecto. Sed quod habere tres angulos equales duo-
 bus rectis est propria passio trianguli et non ipsius isochelis ideo
 debet predicari de triangulo et non de ysocheli. Et ita est sophisti-
 cus. Sed quod dyalecticus considerat probabilitatem ideo recipit tales syl-
 logismum tanquam bonum demonstrator vero non quod aliquid potest esse
 virtus superioris quod est viciū inferioris. Secundus modus pue-
 nit ex eo quod aliquod proprie predicatur de duobus cum quibus est in
 parte idem et in parte diversum ut scilicet est homo plato est homo er-
 go scilicet est plato homo ibi est in parte idem cum sorte et in parte di-
 versum. Et sic cum platone. Et propter hoc credimus illa esse ea-
 dem inter se. Sic hic homo est animal asinus est animal ergo homo est asi-
 nus. Tercius modus est quando ex aliquibus diuisim sumptis inferitur ali-
 quod coniunctum indebite vel secundum accens ut iste est albus et est mona-
 chus ergo est albus monachus. Sic iste canis est pater et est tuus ergo est
 pater tuus. Omnia enim predicta in parte conveniunt et in parte differunt.
 Sic hic iste est pater et iste est pater filij ergo est pater pater filij filij.
 Non sequitur quod licet pater habeat respectum ad filium tamen si amplius ex-
 priat non propter hoc dicit respectum. Dicit enim philosophus relatum nihil
 significat explicite aut non ideo quod implicite. Sciendum autem ut habetur in li-
 bro secundo per armenias. Non licet ex diuisis inferre coniunctum quando duo
 accidentia inter se repugnantia predicantur ut iste est albus et est

monach⁹ go ē alb⁹ monach⁹. vel qñ duo p^rdicāt quoz scōm
 intelligit i p^rio vt iste ē hō et ē al⁹ go ē hō al⁹ In oib⁹ aut alijs
 licet ex diuers⁹ inferre p^riūctū vt iste ē al⁹ et ē rōnale go ē al⁹ rō/
 nale Itē si duo p^rdicāt p^riūcti nō licet ea sp^r inferre diuisim ¶ Pri
 mo qñ duo p^rdicant quoz vnū ē i subiecto p^r alterz vt iste ē al
 bus mōach⁹ go ē alb⁹ et ē monachus albedo em̄ nō inest isti
 nisi p^r suū bitū Silr hic iste ē bon⁹ cithared⁹ go ē bon⁹ et ē ci/
 thared⁹. bonitas em̄ nō inest isti nisi p^r suū artificium Et silr qñ
 duo p^riūgunt quoz vnū diminuit de rōe alterius vt iste ē hō
 mortu⁹ ergo iste est homo et est mortu⁹. in oib⁹ em̄ alijs li
 cet ex p^riūctis inferre diuersa. Et fm hoc vltimū impedimen
 tū est fallacia fm quid ad simpliciter ¶ Omnia aut alia p^riūgūt
 p^r accis Accis em̄ describit sic ab aresto. Accis ē idem q^d ex
traneū et in pte idē et in pte diuersum Accis aut fm q^d sunt
 p^ralogismi Est qñ p^rdicatū i maiore p^rpōe fuerit assignatū rei
 subiecte et acciti ei⁹ inesse vt hō est spēs so^r est hō go so^r est
 spēs ¶ Homi em̄ fm se puenit esse spēs sed accidit sorti. vñ mo
 dus p^r quē puenit sorti esse spēs diuisus est a mō p^r quē puenit
 homi fm q^d est eētia p^ris de plurib⁹ p^rdicabilis Et nō put ē
 in p^rib⁹ vt in sorte et platone Et sic homo est res subiecta so^r
 est accidens spēs vero attributū. Unde describit sic accis a
 porphirio i p^rdicabilibus scz vt dictum est.

falla fm q^d ad fm⁹

Equitur de fallacia fm quid ad simpliciter. q^d aut
 vt hic sumit o^r determinatō diminuet rōem ei⁹ cui

adiungit ut mortu⁹ diminuit rōz bonis cū dicitur homo mortu⁹
Simpliciter autē ē dictō sumpta sine dēterminatōe diminvente
ut hō Causa appēntie hui⁹ fallacie ē pueniētia hui⁹ qđ ē fm
quid ad hoc qđ ē simpliciter vltētra. Causa vō falsitatis ē
diuersitas eorū dēf. Sit autē hec fallā tot mōis quot mōis ptingit
alicui addere dētermi atōem diminuentē. Primo mō fm p
in mō diminuentē ut iste ē hō mortu⁹ ergo ē hō. kymera ē
ens oppinabile ergo est ens nō sequit^r qz oppinabile diminuit
de rōe entis. Scđo mō fm pte integralē ut ethiops est al/
bus fm dentes ergo est albus nō sequit^r qz fm dentes diminuit
de rōe albi. Terci⁹ mod⁹ ē in his que sunt ad aliqd ut diuitie
nō sūt bone male vtēti ergo nō sūt bone. nō sequit^r qz licz di/
uitie ppare ad aliqd nō sūt bone tñ sūt bone simpliciter. Quar/
tus modus est in his que sūt fm locū ut bonū ē mactare p̄m
in triuallis ergo bonū ē mactare patrē nō sequit^r qz licz sit bo/
nū in alia insula nō tñ est bonū simpliciter. Quint⁹ modus ē
in his que sūt fm tps ut bonū est ieiunare in quadagesima.
ergo bonū est ieiunare. nō sequit^r qz licet bonū in illo tempo/
re nō tñ simpliciter est bonū. Sciēdū est autē qđ in omib⁹ istis
aspiciendū est ad p̄dictōz ut si rñdēs dicat qđ expedit me/
deri et opponēs sumat qñ egrotat nō p̄tradicat ei s; ibi stat fal/
lacia a dicto fm quid ad simpliciter. Et ē sciēdū qđ eadē ē fal/
lacia si illud qđ ē fm quid inferē ad illud quod est simpliciter
vel p̄uerso ut iste est homo mortu⁹ ergo est homo. vel iste

nō est hō go nō ē hō mortu⁹. qz remanet eadē cā appentie et
defect⁹ i vtroqz ⁊ hoc intelligit affirmatie et negatie.

Lencus ē sylogism⁹ ⁊ tradictōis vni⁹ ⁊ eiusdē non
nois tñ nec rei tñ s; rei ⁊ nois sū nō sinonimi s; ei⁹
dē ⁊ ex his q̄ dicta sūt d̄ nēcitate accidere nō p̄nūerato hoc qd̄
erat i p̄cipio ad idē fm idē sū ⁊ in eodē tpe In hac em̄ dīoe
elenci qdā ponūt rōe sylogismi s; ex his q̄ dicta sūt d̄ nēcita
te accidere p̄ q̄ remouet fallā accētis Et hoc s; nō p̄nūera
to hoc qd̄ erat i p̄cipio p̄ qd̄ remouet petitō p̄cipij. alia po
nūt rōe ⁊ tradictōis s; vni⁹ et eiusdē subiecti et vni⁹ et eius
dē p̄dicati. Nō em̄ esset ⁊ tradictō nisi esset idē subiectū et p̄di
catū vt hic nō est ⁊ tradictō null⁹ hō mortu⁹ currit aliq̄s hō
currit qz nō ē idē subiectū Nec ē ibi ⁊ tradictō ethiops ē niger
ethiops nō ē niger fm dentes qz nō est idē p̄dicatū Si iste p̄
ricule ad idem fm idem similiter et in eodē tempe ponunt ra
tōe ⁊ tradictōis Et p̄tra has p̄riculas p̄tingit peccare fm fal
laciā que d̄rignozātia elenci fm q̄ est vna sp̄iales de trede
cim fallacijs. Scdm̄ aut̄ q̄ est gñalis ⁊ capis cōiter. ⁊ sic pec
cat p̄tra oēs p̄riculas i dīoe elenci poitas Et hoc mō oēs fallē
ad istā reducunt vt postea patebit Iste aut̄ p̄ricle nō nomis
tñ nec rei tñ sed rei et nomis sū nō synonymi s; eiusdē ponūt
rōe sylogismi et ⁊ tradictōis quia in sylogismo exigīt q̄ nom
sit vnū ⁊ res vna ⁊ q̄ n̄ sit sinonimū vt hic n̄ ē bon⁹ silogism⁹
marc⁹ cū go tuli⁹ cū qz nō est idē nom. nec hic est cōtradictio

petitō hui⁹ qđ erat in p̄cipio. S; t̄lis argum̄tatō ē ridīcūsa
et n̄ cadit s̄b arte s; ē petitō p̄cipij. aliđ em̄ ē petitō p̄cipij ⁊
petere illđ qđ est ī p̄cipio q; petere p̄ncipiū est qñ idē sub
eodē noīe et sub eadē re petīt vt hō currit go hō currit. et sic
nullā facit fallaciā q; nō p̄tinet sub aliq̄ spē argum̄tatōis S;
petere illud qđ ē in p̄cipio ē qñ idē petīt in p̄missis et ī p̄cloe
sub alio noīe vel qñ minus notū sumit ad significādū magis
notū. Causa appentie est appens diuersitas p̄clois a p̄missis.
Causa falsitatis est ydēptitas eorū dē. Petere illud qđ ē in
p̄cipio fit quinq; modis vt bēt octauo topicoꝝ. P̄mo mō
quādo diffinitū petīt in diffinitōne vel ecōtra vt si dubitet
vtrū homo currat et p̄bare sic aīal rōnale currit go hō cur
rit ibi nulla est p̄batō q; si vnū illoꝝ dubitet nēce est alterū
dubitari Et etiā si sumat diffinitū ad p̄bandā dīo; est pecca
tū. Secōdo mō qñ p̄ticulare petīt in vli vt si deat p̄bari q; oīm
p̄trarioꝝ eadē sit disciplīna Et est p̄batō sic oīm oppositoꝝ
est eadē disciplīna go oīm p̄trarioꝝ nō seq̄t q; p̄clo petīt in p̄
missis Tercō mō qñ vltē petīt ī p̄ticlari vt si p̄bet q; oīm op
positoꝝ eadē sit disciplīna ⁊ p̄bet sic p̄trarioꝝ eadē ē disciplīna
et p̄uatiē oppositoꝝ ē eadē disciplīna ⁊ sic d̄ alijs go oīm op
positoꝝ ē eadē disciplīna. nō sequit q; p̄clo petīt ī p̄missis Quar
to mō qñ p̄iūctū petīt in diuīsis vel e p̄uerso vt si petīt q; me
dicina sit disciplīna sani et egri. Et dicatur sic. Medicina
est disciplīna. sani et egri est disciplīna. ergo medicina est

disciplina sani regri nō seq̃t q̃ p̃cto ponit i p̃missis Quinto
mō qñ vnū rlatioꝝ petitiū alio vt si p̃bet q̃ plo sit p̃i soꝝ ⁊ di-
cat soꝝ ē fili⁹ p̃lonis go plo ē p̃i soꝝis. nō sequit̃ q̃ hic p̃cludit̃
q̃d debz p̃dicari. nā si vnū dubitet ⁊ aliud. An sciendū q̃ hec
fallacia nō impedit sylogismū inferentē sed p̃bante.

Secūdu p̃nsiunt p̃alogismi eo q̃ credim⁹ p̃nāz cō-
verti que nō p̃uertit Causa appētie ē p̃uenientia
p̃ne vere ad alterā nō verā Cā falsitatis ē diuersitas eorūde
Sciendū aut̃ q̃ a positōe aīris ad positōeꝝ p̃ntis bene tenet
argumētū Bā destructōe p̃ntis ad destructōem aīris Ecō-
uerso vero ē fallacia p̃ntis .hui⁹ aut̃ fallacie tres sunt modi.
Primus puenit a destructōe antecedētis ad destructōem
p̃ntis vt si homo est aial est. et si homo nō est aial nō ē. Vel
a positōe p̃ntis zc. vt si mel est. rubeū est go si rubeū est mel ē
Et ad hunc modum reducunt̃ omnes p̃alogismi ab inferiori
ad sup̃ius negando vel a sup̃iori ad inferius affirmando Et
etiā qñ sit p̃cessus ab inferiori ad sup̃ius cū distributōe ut oīs
hō currit go oīe al' currit Scōs mod⁹ puenit ab insufficiēte
nūero singlariū in aliqua in ductōe vt soꝝ ē al' ⁊ e p̃uerso pla-
to est al' et sic de alijs go. oīs hō est al' ⁊ e p̃uerso. non sequit̃
q̃ licet enumerent̃ oīes p̃ct̃ares hui⁹ oīs hō est aial non
tñ huius oīe aial est hō quod exigit̃ ad illam p̃nāz Cū dicūt
ecōuerso intelligit̃ q̃ sit cōuersio p̃ p̃uersionē simplicē et nō p̃
accūs Terci⁹ mod⁹ puenit a p̃uiter accūtib⁹. ⁊ dicunt̃ cōiter

accūa in pposito que aliqui se psequunt et aliqui nō vt iste ē
est cōptus go est adulter nō sequit qz licet adulter aliqui seqt
ad comptū nō tū semp Sīr hic musa et poeta sīr terminant
sed musa ē gñis femi go et poeta Nō sequit qz licet aliqui
ptitas gñis et terminatōis se psequunt aliqui aut nō eo q nō in
omnibus sed in aliquib⁹ penes significatōes distinguant gñia
Et si qd dicat q in hoc tercō mō nō sit hec fallacia Dicēdū
est q fm quosdā pñia sumit hic vt ecōis ad nēciaz et pbabi
lē vñ q nō est pñia necessaria sed pbabilis et tñ vniuersali
ter isto mō ordinant ab arestorile

Dplex est sylogism⁹ scz ostensiu⁹ et ad impossibile.
Silogism⁹ ostensiu⁹ ē qui habet vnicā pcloz. Si
logism⁹ ad impossibile ē qñ aliqs sylogisando ducit ad im
possibile Et p hoc interimit quedā pmissaz que ē cā illi⁹ im
possibilitatis. vñ silogism⁹ ad impossibile spbz duas pcloes ut
est ^{ne} nō hō asin⁹ quo pcesso. ptra null⁹ asin⁹ ē al rōnale sed hō
est asin⁹ go nō ē al rōnale qd ē impossibile go hō nō ē asin⁹ Et
iste silogism⁹ ē in quarto pñe. Sciendū ē aut q nō cā vt cau
sa sp fit in silogismis ad impossibile Fallacia aut fm nō cām
vt cām semp fit qñ nō cā sumit vt cā ppter quā appet sequi
impossibile vt est ne prunellus hō quo pcesso ptra. null⁹ asi
nus est al rōnale s; hō ē asin⁹ et prunellus ē asin⁹ go hō nō ē
al rōnale sed hoc ē impossibile go prunellus nō est hō In hac
em argumētatōe ē nō cā vt cā q interimit qz appet esse causa

impossibilis et nō ē scz p̄uallus est hō vñ sine ip̄a adhuc se/
quit̄ Et iste syllogism⁹ est in q̄rto mō p̄rie vt dictū ē Cā appē
tie ē p̄ueniētia hui⁹ qđ appet esse cā et nō est cū eo qđ ē causa
Causa falsitatis est diuersitas eorū dē tale aut̄ exemplū hui⁹
fallacie ponit aresto. Est ne aīa et vita idē quo p̄cesso cōtra
mors et vita p̄trariant̄ generatō et corruptō p̄trariāt̄ scz vita
est generatō et mors corruptō go viuere ē gñare qđ ē ipos/
sibile qz qđ viuit nō gñat sed generatū ē go illd ex quo sequit̄
scz aīa et vita sunt idē In hac em̄ p̄cloe vltima ē p̄ctm̄ fm̄ nō
cām vt causā sine em̄ ip̄a ex alijs adhuc sequit̄ impossibile. vñ
nō debet interimi ista aīa et vita sūt idē sed hec mors et vita
p̄trariant̄ In om̄ibus em̄ istis illd qđ nō est cā appet eē causa
qz cōicat cū termis aliax p̄pōm ex quib⁹ sequit̄ impossibile.
Ex dictis p̄t̄ qđ hec fallacia nō sit in syllogismo om̄iū qz cū
d̄z om̄is hō currit soī est hō sol ē in cācro go soī currit non est
fallacia fm̄ nō cām vt causa qz hec sol est in cācro go soī cur
rit nō est causa vt cā nec appet esse cā sed solum fit in syllogis/
mis ad impossibile

Propositō p̄les ē illa in qua p̄dicat̄ n̄ f̄ p̄la de vno vt
soī currit et disputat vel vnū de plib⁹ vt soī et pla/
to currit vel p̄la de plib⁹ vt soī et plato currit et disputant.
Propositō vna ē i qua p̄dicat̄ vnū de vno solo siue sit vnū
in nūero vt soī ē albus hō siue sit vnū in spē vt soī est hō siue
sit vnū qđ est gñs vt hō est al siue sit vnū qđ p̄pri⁹ dicat̄ de

uno vel de alio ut al' est sanū hō ē ens. ⁊ sic dices de interro-
gatōe ples fm interrogatōz fiūt ples palogismi qñ ad inter-
rogatōz ples dat rñsio vna Quā appentie hui⁹ fallacie ē pue-
niētia interrogatōis ples ad interrogatōem vnā vel est vni-
tas modi interrogādi Quā falsitatis est diuersitas eazū dē. hu-
ius aut fallacie duo sunt modi Prim⁹ modus ē qñ aliq i sin-
gulari nūero subiūciunt aut pdicant ut est ne hic et hic homo
demonstrato sor et prunello si dicat sic go prunellus est homo
si nō go sor nō ē hō ⁊ ppter hoc nō bene rñdet qui dat vnaz
solā rñsionē ad interrogatōz ples. Debit em rñdere Amē
p sorte ⁊ falsū ē p prunello Scōs mod⁹ ē qñ pla in pli nūero
pdicant vel subiūciuntur ut sūt ne ista bona demonstrato vno
bono ⁊ altero malo. si bona go malū ē bo. iū. si mala go bonū
est malū Debit em rñdens dicere bonū ē bonū ⁊ malū ē ma-
lū Et sū si qz pcedat dioes dari sū in singulari ⁊ i pli ut cecū
est aptū natū videre ⁊ nō ē vidēs Sū ceca sūt apta nata vi-
dere ⁊ nō vidētia nō effugiet redargutōem demonstrato vno
ceco ⁊ altero vidēte. ⁊ inferat sic Ista sūt apta nata videre
et nō vidētia go sūt ceca qz pcessit qz dioes hnt dari sū i sin-
gulari et i pli ⁊ sicambo sūt ceca Si dicat qz sint vidētia go ce-
cus est vidēs qz vnā dedit rñsionē nō em dicet qz vnū alterū
est vidēs ⁊ altez nō vidēs eo qz prius pcessit ⁊ iō dat vnā
rñsionē ⁊ sic dioes nō hnt sū dari in singulari ⁊ i pli.

IO Est becaut reducēda est ois fallacia ad ignorātiā

elenchi Reducere fallacias ad ignorantiā elēci est ostendere quo
mō quolibet fallacia destruit aliquā particulā i dīoe elenci Sic
em dīa adueniēs gñi pstituit spēm ita rō ptradictōis adue/
niēs sylogismo cōstituit elencū An quiddā est in elēco . aut ē
i eo rōe sylogismi aut ptradictōis Dicit em aresto . aut ergo
diuidendū ē sylogismos appentes et elēcos aut omēs redu/
cendū est ad ignorantiā elēci. Unde equocatō amphibologia et
falla figure dictōis reducunt ad ignorantiā elēci eo q duplex
est i eis Duplex em impedit sylogismū et ptradictōem go et
elencū Cōpositō aut diuisio et accētus reducūtur ad ignorā
tiā elēci eo q i eis nō est eadē oō vel nomē . optet em in dō
elēco oōz et nomē esse eadē Odi aut qui fiūt fm accētis ma
nifesti sūt dīto sylogismo qz peccat ptra illā particulā i dīoe sy
logismi positā scz ex nēcitare accēbre . Et fm hāc fallaciā q dō
accētis sapiētes et oīo scientes ab inscijs redarguunt . Nā fm
accētis fiūt palogismi appentes ptra sapiētes Paralogismi
qui fiūt fm quid ad simpliciter manifeste sūt ex eo q nō est d
eodē affirmatō vel negatō vt ethiops nō ē niger fm dentes
go nō ē niger manifeste aut sūt sylogismi pā⁹ positi ptrarij sic
nūcupātur Qui dō sūt fm petitōz pācipij manifesti sunt dīto
sylogismo qz i bono sylogismo optet aliō sequi qd nō ē i pmiss/
is Qui dō fm nō cām vt cām etiā qz pmissē dnt esse cā pō
nis Et qui sūt fm pns reducūtur vt illi q fiūt fm accētis Qui
dō fm plesiterrogatōes vt vnā i eo q peccat ptra vnitatē

ppōis qz ppō vna est in q vñū p̄dicat de vno Nā ē eadem
dīo vñi rei et solī rei et boīs et vñi boīs et sic d alijs Si go
ppō vna sit in qua vñū de vno p̄dicat Et ppō p̄les in quibz
p̄dicant p̄la de vno Et sic mai se fte fallā fm p̄les interroga
tōes vt vnā peccat p̄tra vnitatē ppōis Om̄es aut fallacie
inductōe reducunt qz peccat p̄tra dictōz et etiā fm qd ad sim
pliciter Et fallacia fm ignorantia elenci qz peccat contra il
las pticulas ad idē et sic de alijs que ponunt ratōe p̄tradictō
nis Qēs aut alie scz accūs petitō p̄cipij p̄ns nō cā vt causa
fm p̄les interrogatōes vt vnā reducūt qz peccat p̄tra dīoēz
sylogismi . et hec d fallacijs dicta sufficiūt. vñ dī? Eela mīta
pete lauda trāsser memento Discere te finge si vis p̄cludere
falsū Equiuocans amphi p̄ponit diuidit ac si Acci qd igno
rās p̄inci. con. causa qz p̄les

Sequit tractat Septim

H

Quā q̄ dicunt quedā dicunt cū p̄plexiōe
vt bō currit quedā sine p̄plexiōe vt bō p
se. sumpt^{soluare} et currit qui sunt termi in p̄plex

xi **Termin** vt hic sumit est vox vel dictō p̄ns v̄le v̄l p̄ti
culare vt bō et soī **Termioz** i p̄plexoz vnusquisqz signifi
cat subāz aut q̄zitatē et sic d alijs **Significatō** termi ut hic
sumit est rei p̄ vocē fm placitū r̄ntatō. Et sic cū om̄is res sit
v̄lis vel p̄diclaris optet dictōes nō f̄ntes v̄le vel p̄diclare nō
significare aliqd vt signa v̄lia vel p̄diclaria **Significatō**
nū alia ē rei substācie et hec fit p̄ terminū substātiū vt homo

hr dīo fm Tinctio
p̄ exponē Termi
vōlo tāz q̄z v̄lis
p̄ns v̄le p̄ti
p̄diclaris v̄le p̄ti
gnatō.

Indice per
e in p. a. d. al.
si p. p. 2. p.
ra p. p. 6.
ad p. p. 2. p.
ad p. p. 2. p.

Indice per
p. p. a. d. al.
si p. p. 2. p.
ra p. p. 6.
ad p. p. 2. p.
ad p. p. 2. p.

Alia est rei adiectie et hec fit p. nomē adiecti vel vbi ut al
bus niger currit. Dicitur notāter rei substantie. Nō em̄ pprie sūt
significatiōes adiectiatiō vel substantiatiō. s. aliqd significatur
substantie et aliqd adiectie. Vel sic s. sūt modi rez q. significāt
p. voces et nō significatiōes. ¶ Noia em̄ adiectia et vba di
cunt coplare noia v. substantiua dicunt supponere.

Suppositō est acceptō termi substanti p. aliquo. dr̄nt
aut suppo et significatiō. ¶ Quia significatiō ē p. im
positiōez vocis ad p. hū aliquā rē. Suppo v. ē acceptō ter
mi substanti iā p. hūis p. aliquo ut cū d. bō currit bō suppoit p.
forte et p. loc et sic de alijs. S. q. significatiō prior est suppone
go dr̄nt. ¶ Item significare est vocis supponere v. termi
iā p. positi ex voce et significatiōe go dr̄nt p. locū a p. iugatis
¶ Itē significatiō ē signi ad signatū. Suppo nō est signi ad si
gnatū. s. supponētis ad suppositū go dr̄nt. ¶ Copulatiō ē ac
ceptō termi adiecti p. aliquo. ¶ Suppōm alia est p. n̄is alia ē
discreta. Cōmūis ē que fit p. terminū p. n̄ez ut bō. Discreta ē
que fit p. terminū discretū ut sor currit. v. p. terminū p. n̄ez cū
p. noie demonstratio determinatū ut iste bō currit. ¶ Suppōm
p. n̄iū alia est natural alia accītalī. ¶ Naturalis est acceptio
termi p. n̄is p. omib⁹ illis quib⁹ aptus nat⁹ est p. ticipare seu p.
dicari ut bō. sumpt⁹ p. se de natura sua suppoit p. oib⁹ boib⁹
qui sūt fuerūt vel erūt. ¶ Accītalī est acceptō termi p. n̄is
p. illis p. quib⁹ exigit adiūctū ut cū d. bō est. bō supponit p.

pñtib⁹ Et cū dicitur hō fuit supponit ppteritis Et cū dicitur hō erit
suppoit p futuris solū. ¶ Suppōm accñtaliū alia ē simplex
alia psonal⁹ ¶ Snppō simplex ē acceptō termī pñis p re vñ
significata p ipm. vt cū dicitur hō ē spēs ille termī⁹ hō suppoit p
hoīe in pñi et nō p aliquo īpticlari. ⁊ sñl⁹ dicitur de quolibz ter
mīo pñi subiecto scde intētōni. vt al⁹ ē gñis risibile est ppter sum
¶ Suppōm simpliciū alia ē termī pñis ī subiecto poiti affir
matie vt hō ē spēs Alia ē termī pñis ī pdicato poiti affirma
tie vt oīs hō ē al⁹ ille termī⁹ al⁹ suppoit solū p natā gñis. alia
ē termī pñis positi p⁹ dictōz exceptiāz vt oē al⁹ pter hoīez est
irzōnale ¶ Dic em̄ iste termī⁹ hoīez simplici⁹ hz suppōz. vñ nō
seqt oē al⁹ pter hoīez ē irzōnale. go oē al⁹ pter hūc hoīez est ir
zōnale. s⁹ ē fallā figure dictōis a simplici suppōe ad psonalē
Sñl⁹ hīc hō est spēs go aliqshō est spēs Sñl⁹ hīc oīs hō est
aīal go est hō aīal. In om̄ibus em̄ istis fit pcessus a simplici
suppōe ad psonalē ¶ P aūt termin⁹ ī pdicato positi⁹ simplici⁹
hē at suppōz p⁹ qz cū dicit oīm oppositoz eadē est disciplina
nisi ille termin⁹ disciplina hēet suppōez simplici⁹ ista est. ¶ Mul
ta em̄ pñclaris disciplina est oīm oppositoz vt medicina nō
est oppositoz oīm sed solū sani et egri. et grāmatica pgrui ⁊
īncōgrui et logica veri et falsi

10 ¶ Psonal⁹ suppō ē acceptō termī pñis p suis īferiorib⁹
vt cū dicitur hō ē Iste termī⁹ hō suppoit p suis īferiori
b⁹. ¶ Psonaliū suppōm quedā ē p̄fusa. alia est dterminata

Determinata est acceptio termini pñis indefinite sumpti vel cum si-
 gno particulari ut homo est vel aliquis homo currit Et dicitur utraque determi-
 nata quia licet in utraque istarum homo supponat per omni hominem tam cur-
 re quam non currite. tamen per uno solo currite de sunt Aliud enim est sup-
 ponere et locutionem reddere veram per uno solo In predictis enim ut
 dictum est ille terminus homo supponit per omni hominem tamen reddit locutionem
 veram per uno solo currite Quia autem utraque istarum sit determinata
 patet quia cum dicitur alius est soror alius est plato et sic de alijs. ergo alius est omnis
 homo Ibi est fallacia figure dictionis a pluribus suppositionibus determinatis ad
 unam determinatam Et sic terminus pñis indefinite sumptus determinatus
 tam habet suppositiones Et similiter cum signo particulari et tenet per quolibet suppo-
 sito **S**uppositio pñis est acceptio termini pñis per omnibus suis sup-
 positis mediante signo veli Suppositio pñis pñis est pñis necesse-
 rate signi vel modi. Alia est necessitate rei ut cum dicitur omnis homo est alius
 Iste terminus homo necessitate signi supponit per omnibus suis inferiori-
 bus Et cum unicuique insit sua essentia idem hoc dicitur est necessitate
 rei tenet per tot essentias per quot hominibus tenet homo Et cum unicui-
 que homini insit sua aialitas idem necessitate rei alius tenet per tot aialitates
 per quot hominibus homo et per quot essentias est. unde iste terminus homo tenet
 pñis mobiliter et distributive Supponit enim pñis et distributive
 quia tenet per quolibet suo supposito. mobiliter vero quia licet descen-
 su fieri sub eo per quolibet supposito ut omnis homo est alius. ergo soror est
 alius Sed iste terminus alius pñis fundit pñis immobiliter quia non licet fieri
 descensum sub eo ut non sequitur omnis homo est alius ergo omnis homo est hoc

al. Sed est falsa figure dictionis a simplici suppone ad personale.
Sic: hinc rosa est pulcherrima flos floz go alia rosa. vlt hinc est dig-
nissima creaturaz go aliquis homo Sz in hoc dicitur qd in istis est sim-
plex suppo a pte subiecti i alia aut a pte predicati. Sz videtur co-
tradicare sibi met qd prius dictum est al in predicato positum suppo-
nere simpliciter modo vero dicitur ipsum supponere confuse immobiliter
Ad hoc dicitur est secundum quosdam qd secundum qd predicatur generis dicitur ipse ter-
minus al tenetur pro ipso in priori quod est generis et sic habet simpliciter sup-
positum secundum hoc quod natura generis est multiplicata per supposita hominis
tunc supponit confuse non mobiliter sed immobiliter vnde secundum hoc di-
cendum est qd suppo confusa mobiliter non solum potest esse cum suppone sim-
plici neque secundum id neque secundum diuersa Sz suppo confusa immobiliter
solum potest esse cum suppone simplici non secundum idem sed secundum diuersa vt dictum
est Et sic oportet soluere contrarietatem que apparet sustentibus qd
terminus prioris in predicato positus affirmatiue habet suppositum simplicem
et confundatur immobiliter mediante signo vlt affirmatiuo exanti in
subiecto vt omnis homo est al. Sed ego credo qd impossibile est termi-
num communem in aliquo predicato positum confundi mobiliter
vlt immobiliter mediante signo vlt affirmatio posita in subiecto
vt omnis homo est al. Et in philosophia quod vt vult porphiri. Quia quod
alio predicatur aut est maius ipso aut est equale cum eo de quo predi-
catur Et intelligendum est de predicatore per se Sz in hac predicatione.
Omnis homo est al est predicatio per se et non predicatur equale go predicatur
mai⁹ sed non accidentale go essentielle vel subale go generis vlt diuersi

sed nō dīa go gñs Sed natura gñs multiplicata mobiliter
 vel immobiliter nō est gñs Qu go dī oīs bō est al' cū ibi p'dicat
 gñs nō est possibile terminū p'munē mltiplicari mobiliter vel
 immobiliter qñ significat naturā gñis q' iā nō eēt gñs sic si bō
 p'fundit mobiliter vel immobiliter iā nō esset spēs Itē hoc vi-
 det idē p' aresto. in primo thopicoz. dicit em q' nēce ē omne
 qd' d' altero p'dicat aut p'uersum p'dicari d' eo aut nō Si p'uer-
 sum ē dīo vl' p'p'riū. si nō p'uersum p'dicat de re aut cadit i dīoe
 rei aut nō si nō cadit est accīs. si cadit in dīoe est gñs vl' dīa
 et intēdit arestotiles q' sit in p'dicatōe directa Et q' spēs sub-
 iiciatur fm se multiplicata Sed in hac p'pōe oīs bō est al' ē
 p'dicatō directa et subijcitur bō' et nō p'dicat equale vel accīs
 ergo genus vel differētia sed nō differētia ergo genus Et sic
 redit id q' p'ius dictū est Quare nō est possibile terminū in p'
 dicato positū cōfundi mobiliter vel immobiliter ¶ Itē totum
 vlc qd' est gen' et totū in qntitate ex opposito se habēt. Sed
 totū in qntitate est duplex q' qdā est totū in qntitate p'pletū
 vt vbiq' p'fundit termin' cōis mobiliter p' suis inferiori-
 bus vt oīs bō cē Est aut' aliud totū in qntitate in p'pletū vel
 diminutū vt vbiq' p'fundit termin' cōis immobiliter Quā-
 re si mltiplicat termin' cōis simpliciter sit totū simpliciter in qntita-
 te Et sic sit totū i qntitate qdā mō go si ipossibile ē totū i qnti-
 tate eē gñs nō ē possibile fm minū p'nez i p'dicato positū p'fūdī ut di-
 cebāt Itē p'patō ista fm quā inferiora reducūt ad suū superius
 b. bj

Itē p' p'p'riū
 autē q' p'p'riū
 ē dīo p'p'riū
 autē q' p'p'riū
 ē dīo p'p'riū

Ad apl. dei p'p'riū

ex opposito ē pparōni fm quā supius reducit ad inferiora sed
fm primā sumit pñe in rōne pñis . Sic em ipm pñe pñet
oia que sub se sūt Et fm alterā sumit mltiplicatū siue pfusum
p omibus siue quibusdā suis suppositis . go si gñs stat p se in
rōe gñis nō est possibile ipm terminū pñez mltiplicari i sup/
pōita in qntū hmōi Et oia ista pcedim⁹ . Quā aut q mouebat
vel ppter quā mouebant facilis est ad soluendū . Sic em cū
dī omīs hō est aīal cū vnicuiqz homī insit sua essentia et sua
aīalitas eo q impossibile est hominē esse sine aīalitate ergo
optet qd ipi dicūt q ille termin⁹ al tenet p tot aīalib⁹ p quot
homībus homo . Dicim⁹ em q in hoc argumto nulla ē appen
tia recte in spiciēdo qz cū dī oīs hō est albus oīs hō est niger.
Cū impossibile est esse hoīez sine aīali iō nēce est tot anima
lia intelligi in subiecto quot sūt homīes p quib⁹ tenet homo
Unde fatuū est dicere q multitudo aīalium insit subiecto
ex multitudine pdicati . cū pdicet albū vel nigrū . vñs dico q
homo logice loquēdo et nō naturaliter pstituit ex aīali rō
nali Cū homo in se beat al cū go hō mltiplicet hz in se multi
tudinē illaz aīalitatū cū dī omīs hō est alb⁹ nullo mō habet
has aīalitates a pdicato Et sic ē in pposito cū gñs pdicat ut
cū dī oīs hō est al in hac em ppōe subiicit hō in quo intelligit
mltudo illaz aīalitatū et pdicat hoc gñs al q nullo mō pfū
dit nec mobiliter nec imobiliter . s3 stat ibi p cētia gñis d plī
b⁹ pdicabil . vñ alibi pdicat ⁊ al itelligit in subiecto vt hic oē

p. h.
i. n.
apud

ai al rōnale mortale est al' Silr d: q' hoc vbu est nō pfundit
nec mobiliter nec immobiliter i dicta ppōc q: qd al' eet l' exi
steret i hoie hoc hēbit subiectū de se añqz subijceret i pria p/
positōe i pdicatōe a c itali vl' cēntiali. 7 ppter hoc destruit
qdā diuīsiō supi⁹ data scz ista Suppōm pfusaz alia ē cōfusa
nēcitāte signi vel modi alia nēcitāte rei. Dicim⁹ em q' oīs
pfusio est nēcitāte signi vl' modi sic hic omē al' rōnale morta
le est al' Iste termin⁹ al' i subiecto posit⁹ tenet vtrute signi pro
oī eo q' ē hō Silr hic oīs hō ē aīal iste termin⁹ homo nō solū
tenet p omī homī sed etiā p omī aīali qd ē hō Et iō ē q' tot
sūt aīalitates quot sūt būanitates nātaliter loquēdo qz ead
est būanitas fm viā logice et fm viam nature in quolibet in
diuiduo homī sicut homo in p mūi est idē apud oēs. vñ q' sit
būanitas hec vl' illa hoc ē rōe materie. i via aut nature būa
nitas mea p se alia ē a tua sic būanitas mea p quā būanitas
ē in me alia est a tua p quā būanitas est in te Et ppter hoc si
gnū vel mod⁹ pfundēdi hoiez in pdicato nō pfundit al' posi/
tū sed al' ptractū ad hoies p suas dīas i subiecto q' intelligit
in homīe Et ppter hoc relinquit q' omīs suppositō pfusa est
necessitate signi vl' modi nulla aut necessitate rei. **S**uppo
sitōm pfusaz alia est mobilis alia imobilis Mobilis est quā
habet terminus cōmunis vīrtute signi distributivi sic q' sū co
licet fieri descensū vt oīs homo currit ergo sōr cē 7 plo cē 7 sic
d' alijs. Imobilis ē quā b3 termi⁹ pūis vtrute signi distributi
b 2

p. h. fuit rēgōmista
q' nō ē hōc dētm
apud pconstrō.

sic qd sub eo nō licet fieri descensū vt oīs bō ē totū in q̄ritate
oēs apli dī sūt. xij. 7 sic d' alijs. 7 hec d' p̄io tractatu puoz loy
caliū vīz d' suppoē. d' cā sufficiūt Seq̄t de Relatis

*Tractatus p̄m
Wycalinus Cū apt.*

Relatiū ē duplex. vno mō ē relatiū c' ēē totū ē
ad alt' qdā mō se h're. 7 sic ē vnū d' decē p̄tis
Alio mō r̄latiū ē añ late rei r̄cordatiū. q' ut vult
p̄iscian'. Relatiō est añ late rei r̄cordatiō. vñ cū d'z soz qui c'
disputat hoc relatiū q' fac' recordatiōz d' forte q' ē res añ lata.
Ab missis go relatis fm p̄mū mod' d' relatiō scōo mō hic in
tēdim'. Relatiōz qdā sūt sube qdā d' accētis vt illis q̄lis.
Relatiū sube ē qd' r̄fert eād' rē i nūero cū suo añte Itē r̄latiō
rū sube qdā sūt idētitatis ut ille q'. qdā diue r̄sitatis ut ali' alt'
Relatiū aut ydēptitatis ē q' r̄fert suū añs 7 suppoit p' eod' p'
quo suū añs vt cū d'z soz c' q' disputat hoc r̄latiū q' r̄fert forte
7 suppoit p' eod'. Et t̄lim' r̄latiōz idēptitatis qdā sūt noia ut
q' qdā p'noia vt ille Itē relatiōz ydēptitatis qdā sūt r̄ci p'ca
vt sui cū suo possessiuo su' s. u. qdā d' nō r̄ci p'ca vt ille q'. 7
silia Relatiū aut d'z r̄ci p'cū nō q' sit paciēs s' q' poit modū
paciētis Et p̄t p' hoc q' nti' pōt esse paciēs vt soz p'cutitur
Sed nō potest habere modū paciētis q' mod' paciētis sp' est
in obliquis Et sic p̄t q' aliud ē paciēs 7 modus paciētis Et
si quera' quid addit' supra paciēs p' relatiū r̄ci p'cū Dicendū
est q' relatiū r̄ci p'cū addit' ydēptitātē sube agētis 7 poit eā
sub mō paciētis vt soz videt se suba em' que p̄ius erat suo

7m9

mō agentis ponit sub modo paciētis vt in hoc pnoie sui vel
 se. vnde reci. p cū pōt diri sic est q signat subam agentē sub
 mō paciētis. vñ reci. p cū dicit q si sui passiuū vt hoc reciproci
 sui significat p modū paciētis in qd dicit trāsire act⁹ vbi. Pati⁹
 aut significat p modū agētis. 7 iō si qrat qre hoc pnom sui carz
 ntio Dicēdū ē q solutō ptz ex pdictis qz agēs n̄ p̄t significari
 vt patiēs siue sub mō paciētis nisi in obliq̄s s̄ sui significat p
 modū paciētis nti⁹ vñ p modū agētis. 7 iō nasa nti r̄pugnat na
 ture huius pnomis sui iō ipm nō pōt h̄c ntm̄. Ex dictis ptz
 q oia r̄latia ydēptitatis referūt subāz eand cū suo ante 7 sup/
 ponūt p ead i nūero Ex hoc ptz q maior ē certitudo p r̄latm̄
 ydēptitatis qz p suū aīis positū loco sui relati vt hō cī et hō
 disputat dubiū est vtrū de eodē boie dicat sed cū dicit hō currit
 qui disputat iā ē certū q de eodē dicit. Hoc iō ptz p p̄scianū in
 minore volumie dñtē ayax venit a d troyā et ayax fortiter
 pugnavit dubiū est vtrū de eodē loquat. sed cum dicit ayax
 et idē fortiter pugnavit iā certū est q de eodē dicit Et sic ptz
 q maior est certitudo p relatiū ydēptitatis sube qz p suū aīis
 loco relatiui positi. **S**olet aut dubitare circa relatiā ydēp/
 titatis vtrū deceptio facta ex diuersa relatōe fiat fm equo/
 catōem vel amphiboloiā vel aliā fallaciā vt cū dicit hō videt
 asinū qui est rōualis ibi relatiū qui pōt referri ad hunc ntm̄
 hō vel ad hūc actm̄ asinū Et sic ibi sunt diuerse relatōes ibi
 solet p̄mūter assignari equocatō. Sz p̄tra hoc nom q fm q

est relatiū significat vnā rē equaliter se hñtē ad oē illō qđ sig-
nificat p modū subē vt hō q currit color q ē in corpe Loc⁹ qui
p̄tinet rē locatā ⁊ sic d̄ alijs go deceptō facta ex diuersa rlatō
ne nō ē equocatō Itē hoc nom q fm q ē relatiū infinitā sig-
nificat suba ⁊ sed illa suba nata est finitari tā p vnū añs q̄s p
aliud cū go illa suba infinite sūpta sit vna in se pōt referri ad
qđlibz añs go significatō hui⁹ relatiū qui ē vna go nō ē equo-
catō Itē relatiō cuiuslibet añtis fm q ē i relatio est vna scz
res añ lata vel añ late rei recordatō go omia relatiā fm hoc
nom relatiū p̄cipāt nom vnū et rōez vnā go relatiū ē vni-
uocū in q̄zr ū est añ late rei recordatū go relatiā p̄dictaria vt
qui ille rē. in q̄zrū sunt relatiā suoz añciū nō sūt equiuoca Si
quis obij ciat hoc relatiū qui alteri⁹ est rōis fm q finit in hoc
añti hō et alteri⁹ fm q finit in hoc añte a sinū in p̄dicta oīoe
go fm nom p̄ne diuersas bz rōes go est equiuocū. Dicēdū ē
q argū m̄tū nō valet q̄ similiter posset p̄bari q omne vni-
uocū esset equocū vt al fm q est in hoīe habet aliā rōz ⁊ fm
q est in equo aliā ⁊ sic hoc nom al est p̄ne nō tñ equiuocū. vñ
soluendū breuiter q sic vniuoca dicunt hñe eandē rōz nō fm
se sed in vniuocāte vt hō equ⁹ ⁊ filia in aīali. Si r omis rela-
tia dicunt habere eandē rōz nō fm se sed fm q sūt in referē-
te siue in r elatio et sic hñt idē nomē ⁊ sūt vniuoca in eo s̄ ille
obijciebat de rōib⁹ relatiōz fm se sumptoz vñ p̄dictas obie-
ctōes ab ista cōcedim⁹ ideo p̄cedēdū est q deceptō facta ex

7
diuersa relatōe nō est fm equiuocatōz. Itē ista deceptō ē in
ordine dictōm inter se ergo ē in oratōe qz ordinatō dictionū
nihil aliud est qz oīo go nō est equiuocatō cū equiuocatō sit
solū in vnica dictōe Itē qz ibi nō sit amphiboloia pbat quia
vbicūqz est āphiboloia ē pstructō vni⁹ cū vno tm̄ vt in hac
orōe liber aresto. quo ad primū modū sed vbicūqz ē diuersa
relatō nō ē pstructō vni⁹ cū vno sed diuersis go deceptō ex
diuersitate relatōis nō facit amphiboloia qd pcedim⁹ Itē
vbicūqz ē deceptō ex eo qz aliq dictō pōt referri ad diuersa
est ppositō vel diuisio sed deceptō ex diuersa relatōe ē ex eo
qz aliqua dictō pōt referri ad diuersa. go dceptio ex diuersa
relatōe facta est ppositō vel diuisio qd pcedimus.

Relatiū diuersitatis ē qz supponit p alio ab eo qd re
fert vt sōr currit ⁊ alius disputat. hoc relatiū ali⁹ re
fert sorte ⁊ suppoit p alio a sorte qz sensus ē sōr currit ⁊ alius
a sorte disputat. De relatio aut diuersitatis talis dat reglā
si relatiū diuersitatis addat supiori et inferiori. de supiori fit
inferi⁹ ⁊ d inferiori fit supius vt cū dī aliud ab aīali go aliud
ab hoīe Sic ē locus a spē qz in hac aliū ab aīali relatiū diuer
sitatis scz aliud addit aīali qd ē supius ad hominē ⁊ i hac aliū
ab hoīe addit inferiori scz homi ⁊ iō aliud ab aīali ē inferi⁹
ad aliud ab hoīe ⁊ iō ē ibi locus a spē siue a pte subiecta. Itē
de flatis ydeptitatis talis dat reglā ab antiqs nulla ppō in
choata a relatio habz ptradictoriū ⁊ assignāt talē rōz cū em̄

dicat omnis homo est et ille disputat hoc relatum ille habet respectum ad
verbum et ad hoc animus habet propter dependentiam sue relationis Sed
cum negatio advenit propositi inchoate a relatione dicendo sic ille non
disputat tunc illa negatio si verbum quod sequitur negat et si respectum
relationis quam habet relatum ad animus ergo non negat quiddam affirmat
affirmatio ergo non contradicit ergo cum hoc sit in quolibet propositio incho-
ata a relatione sequitur quod nulla talis habet contradictoriam. **Sed**
contra hoc obijciat quiddam contingit affirmare contingit et negare de
quolibet supposito sed contingit affirmare verbum de quolibet sup-
posito ergo et negare de quolibet supposito quod est dictio relata ergo
quolibet propositio inchoata a relatione habet contradictoriam. Item quolibet
propositio siue enunciatio que est una habet contradictoriam ergo omnis propositio incho-
ata a relatione habet contradictoriam cum omnis propositio inchoata a relatione dum
non sit in ea dictio equivoca neque pluralis subiecti vel preteritum est una igitur.
2c. Item dicit aristoteles. in primo periphrasias quod cuilibet affirmationi
negatio est opposita et converso ergo affirmationi inchoate a relatione
est opposita negatio quod procedimus deinde respondens est falsa. Et ad rationes
eorum respondemus quod relatum pertinet ad suum animus et ad verbum cui subijci-
tur. unde cum affirmatio sit vel negatio sit oratio affirmativa alicuius
de aliquo vel negativa alicuius ab aliquo scilicet predicatum est subiectum
Ideo dico sic per tres predicationes predictam affirmationis et negationis. Af-
firmatio et negatio respiciunt terminum propter subiectum ad predicatum
ergo in propositio inchoata a relatione terminum sumitur contradictorie propter
rationem subiecti ad predicatum ergo terminum propter rationem relati ad verbum

7^m
cui subijciat Et nō p pparōem relati ad aīis et sic nō optet ne
gare respectū relati q̄ relati b̄ ad aīis q̄ ille respectus nō
est ibi ppter naturā affirmatōis siue negatōis fm se neq̄ p
dependētiā subiecti inq̄ntū subiectū q̄ aliud est subiectū et il
lud q̄ est subiectū sic aliud ē p̄ et illud q̄ ē p̄ Et sic q̄d q̄d est
affirmatū in p̄pōe inchoata a relatio negat̄ i p̄tradictoria il
lius vnde p̄tradictoria istius ille disputat est illa non ille di
sputat negatōe p̄posita relatio **D**e relatio aut̄ ydēptita
tis alia dat̄ reglā **O**m̄e relatiū ydēptitatis non recipiū
habet eandem sup̄pōz quā habet suū aīis vt cū d̄z oīs hō cē
et ille disputat hoc relatiū ille p̄fusā habet sup̄pōem sic homo
Dico aut̄ nō reci p̄cū q̄ cū d̄z oīs hō videt se nō ē sens⁹ q̄
oīs homo videat oēm hominē q̄ loco hui⁹ relati se non licet
ponere suū antecedens sed loco alterius licet ponere suū
antecedens. **S**equit̄ de relatis accētis

Abito de relatis sube dicēdū ē de relatis accētis
Relatiū aut̄ accētis est q̄ refert rē eandē p̄ mo
dū denotatōis vt tale quale et filia. vñ d̄ria est
inter relatiū sube et accētis q̄ relatiū sube refert rem unicā p̄
modū eius q̄ q̄d ē vt albedo que ē in pietate color q̄ est in cor
pore Relatiū aut̄ accētis refert rem p̄ modū denotatōis vt
soī est alb⁹ et t̄lis ē p̄lo Alia aut̄ dat̄ d̄ria cor̄ q̄ relatiū sube
refert idē in nūero Relatiū aut̄ accētis refert semp̄ idē i sp̄e
vt soī est alb⁹ et t̄lis est p̄lo q̄ idē accētis in nūero nō pōt̄ esse in

diuersis subiectis s; idē ī spē. Relatm aut accntis diuidit qā
 aliud est relatm accntis ydēptitatis vt talis. aliud diuersita-
 tis vt alteriusmōi Relatm ydēptitatis ī accntibus ē q re-
 fert eandē qlitatē ī spē Et supponit p eadē qlitate ī spē vt
 soī est albus ⁊ tū ē pō Relatm aut diuersitatis ī accntib⁹
 ē q refert idē accntis ī spē ⁊ supponit p diuerso ī spē vt soī ē
 alb⁹ et alterius mōi ē pō. Differt aut relatm sube ydēptita-
 tis a relatio ydēptitatis ī accntib⁹ qz relatm ydēptitatis sube
 refert eandē subaz ī nūero Relatm aut ydēptitatis ī accnti-
 bus nō refert idē accntis ī nūero sed idē ī spē. Itē relatiuoz
 ydēptitatis ī accntib⁹ aliud ē qlitatis vt qlis. aliud qntitatis
 vt qntus. Itē relatiuoz ydēptitatis qntitatis ī accntib⁹ qdā
 sūt relatiā qntitatis pūue vt tant⁹ quant⁹ qdā sūt qntita-
 tis discrete siue nūeri vt tot quot Itē relatiuoz nūeri qdā sūt
 noīa vt tot quedā aduerbia vt totiēs quociēs. Sciendū autē
 q tot qualis tant⁹ quant⁹ totidē ⁊ quotiēs pnt esse relatiua
 demōstratiā ⁊ redditia qz si ad pntes dicant demōstratiā sūt
 vt cū dicim⁹ mare demōstrātes tū ē nilus ⁊ demōstrātes
 forte dicim⁹ tū ē fuit plato ⁊ sic d alij Si aut nō dicant ad pntes
 siue demōstratiōem rez pntiū tūc sūt relatiā siue reddi-
 tiua Sūt em pprae redditia qn reddunt ad interrogatōz p-
 cedentē vt qlis est soī talis est pō Relatiā aut sūt qn nō fa-
 cta interrogatiōe pferunt vt qlis ē soī talis est pō et qn ad
 noīa adiectiā dicunt spēaliū accntiū vt ethiops est niger et

A
 1. alterius coloris est

1. vult ⁊ flum⁹ qd

talis est coru⁹ vel so⁹ fuit alb⁹ et talis est plato Et hec de re,
lanis dicta sufficiunt.

*Tractatus p^{ri}mus
de significatione*

Personal⁹ suppo⁹ e acceptio termini p^{ri}ncipalis p^{ri} suis inferiori⁹
rib⁹ Qui⁹ alia e deterinata et alia p^{ri} fusa ut p^{ri} p^{ri}uit

Itē p^{ri}sonal⁹ suppo⁹is alia e diuifio. nā alia e restricta alia āpli⁹
ata et iō āpliatio et restrictio hūit fieri circa p^{ri}sonalē suppo⁹ Re
strictio e coartatio termini p^{ri}ncipalis a maiore suppo⁹ ad minore⁹ ut
cū d⁹ hō albus currit b⁹ adiectm alb⁹ restringit boiez ad sup
ponendū p^{ri} albis Ampliatio autē est extensio termini p^{ri}ncipalis a mi
nori suppo⁹ ad maiore⁹ ut cū d⁹ hō pōt esse aīxpc iste termi⁹
hō nō suppoit solū p^{ri} his qui sūt sed etiā p^{ri} eis qui erūt vñ ā
pliāt ad futuros Dico autē termini p^{ri}ncipalis q^{ri} termin⁹ discret⁹ ut
est so⁹ neq³ restringit neq³ ampliāt Ampliatiōm autē alia fit
p^{ri} xbu⁹ ut hō pōt eē aīxpc Alia p^{ri} nom⁹ ut boiez esse aīxpm
est possibile Alia p^{ri} p^{ri}icipiū ut hō est potēa esse al⁹ Alia p^{ri} ad
uerbiū ut hō nēcio est al⁹ hic hō nō solū ampliāt p^{ri} p^{ri}nti s³ ut
etiā p^{ri} futuro teneat Et iō scquit alia diuifio ampliatiōis sc³
q^{ri} ampliatiōis alia est respectu supposito⁹ ut hō pōt eē aī
xps Alia respectu t^{ri}pis ut hō nēcio est al⁹ ut dictū ē Circa p^{ri}
dicta **Q**uerit de hoc sophismate impossibile pōt eē xpm p^{ri}
batō id q^{ri} e vel erit impossibile pōt eē xpm ut aīxpm nō fu
isse p^{ri} t^{ri}ps ei⁹ erit impossibile et mō pōt esse xpm q^{ri} est verū
ergo impossibile pōt esse xpm Cōtra q^{ri} d⁹ pōt esse xpm ē possi
bile. impossibile pōt esse xpm go impossibile est possibile. Et

extensio

est silogism⁹ i terco p^{re}sed p^{re}cedo est falsa go aliqua p^{re}missa^z si
maior go minor sed bec est p^{re}ia go p^{re}ia est falsa. Solutio p^{re}ia
simpliciter est falsa sc^{ilicet} bec impossibile p^{ot} e^{ss}e d^{omi}n^um. et p^{ro}bato pec
cat penes fallacia^m acc^{id}entis q^{uod}cu^m dico id q^{uod} est vel erit ipossi
bile duo dico sc^{ilicet} subiectu^m impossibilitatis et ipam impossibili
tate siue ipossibile Sed id q^{uod} est ipossibile vel erit ei accidit i
possibilitas siue ipossibile vⁿ id q^{uod} est vel erit impossibile est res
subiecta et ipossibile accidit ei et posse esse d^{omi}n^um assignat v^{er}u^m
q^{uod} iⁿesse Sic hic aⁿn^um x^pi n^{on} fuisse est impossibile sed aⁿn^um x^pi n^{on}
fuisse p^{ot} e^{ss}e d^{omi}n^um go ipossibile p^{ot} e^{ss}e v^{er}u^m q^{uod} aⁿn^um x^pi n^{on} fuisse
est res subiecta et ipossibile est acc^{id}entis eius et posse e^{ss}e v^{er}u^m attri
butu^m. De ampliatio^{ne} que fit respectu supposito^{rum} t^{er}mⁱⁿu^m dat^{ur} re
gula Termin⁹ coi^{us} supponens v^{er}bo b^en^edicti v^{ir}tutem ampliandi a se
vel ab alio ampli^{at} ad ea que p^{oss}unt e^{ss}e sub forma termiⁿi sup
ponentis vt b^en^edictio p^{ot} e^{ss}e alb^um iste termin⁹ b^en^edictio n^{on} solu^m p^{ro}p^{ri}etib^{us} s^{ed}
eti^{am} ampli^{at} ad o^mn^{es} qui er^unt. dico aut^{em} a se q^{uod} hoc v^{er}bu^m p^{ot} de
se hab^{ere} natur^{am} apli^{an}di. dico aut^{em} ab alio q^{uod} hoc p^{ri}ncipi^um pot^{est}
et hoc nomⁱⁿe possibile dat^{ur} v^{ir}tutem apli^{an}di v^{er}bo cui adi^{un}g^unt vt
b^en^edictio est pot^{est} e^{ss}e al^{iu}m vel al^{iu}m possibile e^{ss}e alb^um. De ampliatio^{ne} aut^{em}
que fit respectu t^{er}mⁱⁿu^m talis dat^{ur} regula termin⁹ coi^{us} supponens
vel apponens v^{er}bo b^en^edicti v^{ir}tutem ampliandi quo ad t^{er}mⁱⁿu^m supponit
p^{ro} his q^{ui} s^unt et q^{ui} er^unt vt b^en^edictio n^{on} est al^{iu}m t^{er}mⁱⁿu^m b^en^edictio q^{uod} al^{iu}m tenent^{ur} p^{ro} his
qui s^unt et qui s^up^{er}er^unt Et bec d^{ic}t^{ur} ampliatio^{ne} dicta suffici^unt.

Ampliat^{ur} est acceptio termiⁿi p^{ro} re ex^{te}nte Dico aut^{em}

pro re existente quod terminus finis non ens nihil appellat ut cesar vel
anxpc vel chimera etc. Differt autem appellatio a suppositione
et significatone quoniam appellatio est tantum de re existente. significa-
tio vero et suppositio etiam rei existentis quod non existens ut anxpc signifi-
cat anxpc et supponit pro eo anxpc sed nihil appellat. Item autem
de natura sua supponit tam pro hominibus existentibus quam non existi-
bus sed appellat tantum existentem. Appellatio alia est termini pluralis ut
homo. alia termini singularis ut homo. Terminus singularis sig-
nificat idem et supponit et appellat quod significat rem existentem. ut pe-
io. et sic de alijs. Item appellatio termini pluralis alia est termini pluralis
pro ipsa re in plurali ut quoniam terminus pluralis habet suppositum simplicem ut
cum dicitur homo est species vel alius generis et tunc terminus pluralis idem significat
supponit et appellat ut homo significat homines in plurali et suppo-
nit pro hominibus in plurali et appellat homines in plurali. Alia est termini pluralis
pro suis inferioribus ut quoniam terminus pluralis habet suppositum personale
ut cum dicitur homo est homo non idem significat supponit et appellat sed sig-
nificat homines in plurali et supponit pro particularibus hominibus et appellat parti-
culares homines existentes. Et hec de appellatione sufficiunt

Recta de ampliacionibus et appellationibus dicendum est de
restrictionibus. Restrictio est coartatio termini pluralis
a maiore suppositione ad minorem ut dictum est prius. Restrictio
nunc autem alia fit per nomen ut homo albus iste terminus homo non supponit
pro nigro neque medio colore coloratis sed restringit ad albos. alia
fit per verbum ut cum dicitur homo est iste terminus homo supponit pro personis. alia
i i

fit p picipiū vt cū dicitur hō curres disputat iste terminus homo
 supponit p cursetibus Alia fit p implicatōez vt cū dicitur hō
 qui est albus disputat hec implicatō qui est albus restringit
 hominē ad albos. Item restrictōis facte p nomen Alia fit
 p inferius appositū supiori vt cū dicitur aīal homo ille terminus
 aīal supponit tñ p aīalibus que sunt homines. Alia aut fit p
 differentiā aduenientē gñi. que est essentialis cū sit cōstitutia
 spēi vt cū dicitur aīal rōnale hic em al supponit tñ p rōnalib⁹
Alia fit p adiectm accētis vt cū dicitur homo albus ille termi
 nus homo supponit tantū p albis De restrictōe facta p no
 mē pñter talis dat reglā Omne nomē nō diminutēs neq; ba
 bens naturā ampliādi adiunctū ex eadē pte termino magis
 pñter restringit ipm ad supponendū p his p quib⁹ exigit sua si
 gnificatō vt pñter in exēplis sup dictis q; homo p suā significa
 tōem restringit aīal tñ ad aīalia que sunt boies cū dicitur aīal hō
 et albus restringit hominē p suā significatōez ad boies albos
 cū dicitur homo albus. Dico aut nō diminutēs ad remouendū
 nomia diminutētia ratōez adiuncti vt mortuus corruptus et
 cōsilia que nō restringūt sed potius destruunt adiunctū Di
 co aut nō hñs naturā ampliādi ad remouendū dictōes am
 pliātiā vt possibile potēs et silia q; nō restringūt sed potius
 ampliāt. Et sciendū q; minus pñter restringit sp magis pñter vt
 cū dicitur homo albus. q; homo repit in homibus albis et nigris
 et medio colore coloratis. albus vero nō. et quo ad hoc alb⁹

In fine
 dicitur
 pñter
 q; nō
 restringūt
 sed potius
 ampliāt

est minus pñe bō vō magis pñe Et sic alb⁹ restringit boiem
Sed fm qđ albus recipit in lignis et lapidibus homo aut non
sic albū est magis pñe et bō min⁹ pñe. Et sic bō coartat
albū ad albedinē exñtē in homib⁹ cū dicitur homo albus et sic bō
supponit tñ p hominibus albis et albū coartat ad albedinē q̄
est in hominibus Et sic vtrūq; coartat alter fm diversa Itē
de termino restricto talis dat regula. Si signū vñ adueniat
termino restricto nō distribuit ipm nisi p his ad que restringit
vt cū dicitur omnis bō alb⁹ currit qđ bō restringit ad albos ideo nō
pōt distribui nisi p albis. De restrictōe alia dat regula talis
nihil positū a pte p̄dicati pōt restringere terminū positū a pte
subiecti quo ad principalē significatōz qđ cū dicitur bō ē albus iste
termin⁹ alb⁹ in p̄dicato posit⁹ nō pōt restringere boies i sub
iectō positū ad albos qđ si restringeret ad albos go p r̄glaz p̄ce
dentē si vñ signū adueniat ei cū sit termin⁹ pñis restrict⁹ so
lū distribuit p albis et sic in hac omnis bō est albus iste termi
nus bō solū capit p albis. Et sic est sensus omnis bō alb⁹ ē al
bus Et sic iste due equalēt omnis bō est albus et omnis bō alb⁹
est albus go si vna est v̄a reliqua est vera . et si vna est falsa
reliqua est falsa sed hoc est falsū go et illud go cū dicitur bō est al
b⁹ iste termin⁹ bō nō restringit ad albos et sic p̄bata ē regula
illa Dico aut quo ad principalē significatōz qđ p̄dicatū p̄t re
stringere subiectū quo ad p̄significatōz q̄ ē gñs vt cū dicitur cign⁹
ē alb⁹ ille termin⁹ cign⁹ restringit ad mares et nō ad albos et sic

albus restringit ipm quo ad cōsignificatōem que est genus
et nō quo ad significatōem principalē. Itē de restrictōe fa
cta p implicatōem talis dat regula Omnis implicatō si fue
rit adiuncta terminō pñi immediate restringit ipm sicut et suus
adiectm̄ vt cū dicitur hō qui est albus p implicatōem qui est alb⁹
iste termin⁹ hō restringit ad albos p hāc implicatōem qui ē
albus. Itē de eadē restrictōe talis dat regula Quotiens
cunq; signū vñ et implicatō ponunt in eadē locutōe duplex
est locutō eo qd signū pōt pcedere implicatōem Et sic distri
buit terminū p̄munē p quolibet suo supposito vt ois hō cū q
est albus vel illa implicatō pōt prius aduenire et restringere
terminū p̄munē. et tunc postea adueniēs nō distribuit nisi pro
his ad que restringit vt omis hō qui est albus currit. et tunc
equiualeat huic omis hō albus currit

Sequit de restrictōe facta p verbū de qua p̄les dāt
regule Prima talis est termin⁹ pñis supponēs vt
supponēs vbo pñtis tp̄is simpliciter sūpto nō hñt vim ampli
andi nec ex se nec ex alio restringi f ad supponēdū p his que
sūt sub forā termini supponētis Dico aut termin⁹ pñis qz ter
min⁹ discret⁹ nō restringit nec ampliat Dico aut pñtis tp̄is
ad remouendū vba aliorū tp̄m qz termin⁹ pñis cū eisdē aliā
habet suppoēs Dico aut simpliciter sūpto ad remouendū vba
diminuētia vt ē oppinat inoppinat laudat vitupat Dico aut
nō hñt vim ampliandi ad remouendū vba ampliatiua vt

potest dico nec ex se nec ex alio quia cum dicitur homo est potens vel
est possibile licet hoc verbum est non ampliat ex se ampliat tamen
per hoc principium potens. Dico autem sub forma termini supponētis
quia homo supponit per eis qui sunt sub humanitate. et animal per eis que
sunt sub animalitate cum dicitur homo est aliter. Item alia datur regula tunc termi-
nus cuius supponēs vel apponēs verbo dicitur preterito simpliciter sum-
pto non habenti vim ampliandi restringitur ad supponendum per his que
sunt vel fuerunt sub forma termini supponentis ut cum dicitur homo fuit animal
iste terminus homo supponit per his que sunt vel fuerunt homines et aliter per
his que sunt vel fuerunt alia. Item alia datur regula terminus presentis sup-
ponēs vel apponēs verbo de futuro simpliciter sumpto non habenti
vim ampliandi ex se vel ab alio restringitur ad supponendum per
his que sunt vel fuerunt sub forma termini supponentis ut homo erit animal.
Ex predictis patet quod verbum restringit quoad connotationem que est
ipsa et non quoad significationem suam principalem.

Secundum predicta queritur de hoc sophismate. omne animal fuit
in arca noe. probatur homo fuit in arca noe equus fuit in
arca noe et bos et sic de alijs ergo omne animal fuit in arca noe.
Contra omne animal fuit in arca noe cesar fuit animal ergo cesar
fuit in arca noe quod est falsum. ergo altera premissarum est falsa non
minor ergo maior. Quia autem prima sit falsa probatur quia quedam regula
dicit quod terminus presentis supponēs vel apponēs verbo dicitur preterito
restringitur ad supponendum per his que sunt vel fuerunt sub forma termini
supponentis. Sed alia regula est si signum vult adueniat termino

restricto distribuit ipm p omnibus ad que restringit ergo cum
omne animal fuit in arca noe iste terminus animal supponit p om
niali quod in preterito fuit. Sed multa alia fuerunt in preterito que
non fuerunt in arca noe ergo prima est falsa Item ad idem in ista p
positio omne animal quod tunc fuit . fuit in arca noe iste terminus animal
magis restringit quam in ista omne animal fuit in arca noe quoniam in hac omne
animal fuit in arca noe iste terminus animal restringit ad ea que fue
runt in preterito simpliciter In alia vero restringit ad illa que fue
runt tamen in illo preterito per implicatorem ibi positam ergo cum solum illa que
fuerunt in illo preterito fuerunt in arca noe et non plura oportet quod hec sit falsa
omne animal fuit in arca noe cum in ea plura supponantur. Solutio
quidam dicunt quod hec est duplex omne animal fuit in arca noe eo
quod potest fieri distributio ^{fieri distributio} per singulis generum vel per generibus sin
gulorum primo modo est falsa secundo modo autem est vera quia quando fit di
stributio per singulis generum tunc est distributio per omnibus indi
viduis que sunt sub illo genere et sub speciebus et tunc deberet
quod omnia individua que contenta fuerunt sub animali fuissent
in arca noe quod falsum est Sed quandoque fit distributio per generi
bus singulorum siue per speciebus sed non fuit aliqua species anima
lis que non fuerit in arca noe Et illo modo prima est vera Sed
huius solutioni non acquiesco quia species animalis non fuit per se
in arca noe sed tantum individua Individua autem possunt consi
derari dupliciter uno modo putantur sub nomine speciei velut omnis leo
aut putantur sub nomine speciei non velut homo currit. unde in

tempe illo nō habuit veritatē nisi p[er] singulis generib[us] hoc ē pro
 indiuiduis et nō p[er] generib[us] singulorū. vnde dico q[uod] prima
 simpliciter est falsa et p[ro]cedo ratōes ad hoc p[ro]batō aut peccat
 fm p[ri]ns ab insufficienti inductōe q[uia] nō accipit omēs partes
 distributōis que sunt sub subiecto hui[us] p[ro]positōis omne al[iquid] fuit
 in arca noe. **S**olet aut[em] q[ui] vtrū termi restringantur similiter
 in p[ro]p[os]itōe negatia sicut in affirmatia. dicūt em̄ quidā q[uod] esse re
 stringat ad existentes ergo nō esse ad nō existentes ergo nō
 p[er] idē fit restrictō in affirmatia et negatia. Itē videt[ur] q[uod] ois
 negatia in q[uod] negat esse ē falsa simpliciter si sūt restringat[ur] ter
 mi in affirmatia et negatia q[uia] in hac rosa est iste termin[us] rosa
 restringit[ur] ad exītes go si in ha c rosa non est sūt restringit[ur] ad
 exītes tūc sensus eēt rosa q[uod] ē nō est sed hec ē falsa ergo et illa
 rosa nō est Et sic q[ui]lib[et] negatia in q[uod] negat esse ē falsa simpliciter
 q[uod] ē flm Et sic videt[ur] q[uod] nō sūt restringant[ur] termi in affirmatia
 et negatia. p[ro]batō q[uod] sūt q[uia] si in hac hō est iste terminus hō re
 stringitur ad exītes et in ista null[us] hō ē restringitur ad nō exi
 stētes go vtraq[ue] est v[er]a q[uia] de exītibus v[er]e p[re]dicat[ur] eē Et a nō
 exītibus v[er]e remouetur esse go due p[ro]radictorie sunt sūt vere
 q[uod] ē impossibile go illō ex quo sequit[ur] ē impossibile scz q[uod] nō sūt
 restringant[ur] termi in affirmatia et negatia Itē regula ē q[uod] oē
 v[er]bū simpliciter sumptū nō h[ab]et vim ampliādi neq[ue] ex se ne
 q[ue] ex alio restringit termi ei supponētē quo ad cōsignificatio
 nē que est temp[or]is et nō quo ad suā significatōnem principale

ergo tps ē causa restrictōis s; idē tps manet i affirmatiua ⁊ ne
gatiua oppositis vt rosa est rosa nō ē go eadem ē restrictō in
vtraq; go. p eisdē sit restrictō i vtraq; et illa argumta pcedi
mus Ad illud aut q obijcit. dicendū q esse nō restringit ad
existentes sicut neq; hoc vbu currit ad curētes q; nullū vbu
restringit terminū sibi supponentē quo ad suā significatō s;
quo ad psignificatō q est tps. vñ nō restringit ad supposita
exñia s; ad supposita pñcia Supposita aut pñcia pñt eē i qui
busdā termis tā ad exñcia q; ad nō exñcia vt cū dīr enūciabi
le est Iste termin⁹ enūciabile supponit tā p exñtib⁹ q; nō ex
istētib⁹ Quia aut enūciabilia q sūt falsa in pñti sunt pñcia s;
nō sunt exñcia q; nullū falsū est Et sic eē nō restringit ad exi
stentia sed ad pñcia cū idē tps sit vtrobiq; qd ē causa restri
ctōis Ad aliud aut dicendū q duplex est forma termin⁹ pma
nis q; quedā est q saluat tñ in rebus existentib⁹ vt humani
tas que est forma hominis aīalitas aīalis vt in talibus termis
omīa supposita pñcia sūt exñcia. Alia est forma termini cō
munis que saluat tā in rebus exñtib⁹ q; nō exñtib⁹ vt enū
ciabilitas q ē forā enūciabilis q; quedā enūciabilia sūt exñcia
vt deū esse ⁊ omīa vera Alia sunt nō existentia vt homines
esse asinū et omīa falsa Et in talibus qñ restringit terminus
cōmunis ad pñtia restringit tā ad existētia q; ad nō existē
tia An buius ppositōnis rosa nō est iste nō est sensus rosa q
est nō est Sed ille est sensus rosa pñcialiter sumpta nō ē So

let poni quedā restrictō ab usu Unde cum dicitur nihil est in ar/
ca quāvis sit plena aere tñ iste termin⁹ nihil supponit ab usu p
rebus solidis et firmis Siue cum dicitur rex venit supponit p
rege patrie et magister legit p magro pprio. Solet autē dici
q̄ alia est restrictō per transitōem verbi vt cū dicitur forpa /
scit hominē iste termin⁹ hominē supponit p alio a sorte vir /
tute trāsitiōis verbi q̄ dans et recipiēs p se sunt diuersa. vñd
pascēs et qd̄ pascit optet esse diuersa Et si aliquñ sūt eadē hoc
est p accñs p hoc q̄ idē est subiectū vtriusq̄ sicut idē est dux et
epus fm accñs. vñ dicūt quidā q̄ nō sequit for pascit se et ipe
est hō go pascit hominē q̄ ē fallā accñtis q̄ hoc p nom se nō
pōt supponere p diuerso a sorte sed ille terminus homo pōt
Et hec de restrictōibus sufficiunt

Distributō ē multiplicatō termi cōis p signū vñe
facta vt cū dicitur om̄is hō currit iste terminus hō
distribuit siue pfundit p quolibz suo inferiori p hoc signū ois
Et sic est ibi multiplicatō termi cōmunis. Dico autē termini
cōis q̄ terminus discretus siue singularis non pōt distribui
vñ iste sūt in pgrue om̄is for cñis plo et sic d̄ alijs et ē ibi soleo
cismus p ptes ois q̄ ibi ponit nomē ppriū p nomie p mūi.
Signoz vñ alia sunt distributia sube vt om̄is nullus. alia
aut accñtiū vt quaecūq̄ Signū aut distributū substantie est
q̄ distribuit res habētes se p modū sube vel p modū eius q̄
quid est vt om̄is nullus vt cū dicitur om̄is albedo ois nigredo

¶ In suba sumit pñter ad res cuius libz gñis cū dñ signū distri
butū sube Signū aut distributū accñtis ē q distribuit res se
bñtes p modū accñtis vt p modū qualitatis ⁊ qñtitatis vt q/
lis cūqz Itē signoz distributioz sube qdā sūt distributia pñū
integraliū vt tot⁹ Alia sūt distributia pñū subiectiaz vt ois
nullus Itē signoz distributioz pñū subiectiaz. alia sūt di/
stributia duoz vt neuter vterqz Alia sūt distributia pñū vt
ois nullus ¶ Doz aut oim pri⁹ dicēdū ē dñ signis distributis
sube Et pñio de hoc signo ois Sciendū q ois in pñi nñe/
ro sumit dupliciter. qñqz sumit collectie vt ois apli sūt xij.
Et nō sequit go ille ⁊ iste sūt duodeci demonstrādo aliquos dñ
eis. ¶ Nñqz em sumit distributie vt ois homines naturaliter
scire desiderāt Et tūc bene sequit go iste ⁊ ille ⁊c. Itē qd sig/
nificet hoc signū ois querit ¶ Nō em significat rē vñem vñq
ticlarē go nihil significat Itē ad idē hoc signū ois nō ē pñdi/
cabile d vno neqz de plibus go nō ē vñ nec pñticlare ¶ Sed
cōtra ab eo q res ē vel nō est dñ oñō vñ vel falsa go si hoc si/
gnū ois nihil significat ppter eius remotōem vel apposi/
tōem nō cādit veritas vñ falsitas iū oratōe. Sed hec ē vera
aial ē homo ergo oīe aial ē homo q ē falsū go primū scz q
ois nihil significet Solutō Ad primū dicēdū ē q ois sig/
nificat vñ qz facit terminū sumi p oīib⁹ suis inferiorib⁹ vt
ois hō curat Et sic hoc signū ois aliquā rē significat Dñ
res est duplex qz quedā est res subijciabilis ⁊ pñdicabilis. ⁊ de

hoc obijciť primarō Et sic vez est qđ om̃is ñb̃l significat qđ
om̃is talis res aut est ṽlis aut p̃dicar̃is hoc aut̃ signū om̃is
nō significat ṽle aut p̃dicare Alia aut̃ est res que est dispo-
sitō rei subijcibilis aut p̃dicabilis ⁊ talē rē significat hoc signū
om̃is Et tā ab ista re qđ ab alia causat̃ veritas et falsitas in
orator̃e Sed si obijciť hoc signū om̃is nō significat dispositō
⁊ quia i om̃i bono silogismo mediū debet reiterari cū om̃ib⁹
suis dispositōibus ergo debem⁹ sic silogizare om̃is hō est al-
for̃ est om̃is hō ergo for̃ est al- qđ om̃is ē dispositō subiecti
maiori p̃pōe ergo debet reiterari i minore p̃pōe qđ ē falsū. ergo
om̃is nō ē dispositō subiecti. Solutō sicut pater duo dicit scđ
id qđ est p̃r et patrē inquātū p̃r. ita silz subiectū duo dicit scđ
id qđ ē subiectū et subiectū inquātū subiectū. Et fm hoc du-
plex est dispositō subiecti qđ quedā est eius qđ ē subiectū ut al-
bū nigz et sic de alijs dispositōib⁹ absolutis et iste dñt itera-
ri i minore p̃pōe cū medio Alia est dispositō subiecti inquā-
tū subiectū est vt om̃is nullus ⁊ om̃ia signa tā ṽlia qđ p̃dicla-
ria Et talis dispositō nō debet reiterari i minore p̃pōe cum
medio qđ ē respectia dispositō qđ disponit subiectū in p̃pōe
ad p̃dicatū vt cū b̃z om̃is hō albus currit Ista dispositō alb⁹
debz iterari qđ ē absoluta et sic ē dispositō ei⁹ qđ subijciť sz ista
dispositō om̃is nō debet iterari qđ est respectia subiecti ad p̃-
dicatū et sic est subiecti inquātū subiectū ē. vñ debemus dice-
re sic om̃is homo alb⁹ currit for̃ est hō alb⁹ ergo for̃ currit ⁊ nō

et sic de p̃dicla-
ria

for est omnis homo albus.

Abito qd significet hoc signū omnis et cuiusmōi di-
spositō significet Cōsequēter querit utz hoc sig-
nū omnis | exigit tria appellata Et videt qd sic Omnis pfectio
pssit in tribus ut habet pzo celi ⁊ mūdi sed omne et pfectū id
sūt ut habet ibidē go omne est in trib⁹ ultra go hoc signū ois
vult hēre tria appellata. Itē ad idē aristō. dicit in eodē loco
qd de duobus viris nō dicimus omnes viri sed duo viri sed de
tribus viris ad minus dicim⁹ omnes viri go omnis vult habe-
re tria appellata **S**ed ptra in qlibet demōstratōe omnes
ppōesunt vles sed demōstratōes fiunt de sole et de luna
sed sol nō habet nisi vnū appellatū. scilz ⁊ luna ergo omnis nō
vult habere tria appellata Itē ad idē omne corp⁹ priuatū lu-
mie ppter terre obiectū deficit hec ppō ē pcessa ab omnibus
cū habeat ab autore ⁊ est vls. sed corpus priuatū lumie pro-
pter terre obiectū nō habet nisi vnicū suppositū scz hanc lu-
nā singularē ergo omnis nō exigit tria appellata Itē ad idē
omnis significat qm vls sed hoc qd dico vls est mod⁹ ppius
ipius vls et ppiū diuersificat fm diuersitatē sui subiecti ut
si homo est scilz ⁊ risibile ē Et si si hō est diminutus et risibile
est diminutū ⁊ si hō est mortuus ⁊ risibile ē mortuū Sed vlc
aliqñ saluat in pluribus suppositis ut hō equus et leo Aliqñ
aut saluat i vno supposito solo ut sol ⁊ luna. ergo vlc aliqñ
saluat in pluribus aliqñ in vno solo ergo omnis vult hēre tria

appellatā aliquā vnū solū Itē ad idē duplex est forma qz qdā
est forma materie vt aia mea ē forma corpis mei ⁊ tua tui. et
ista forā ē pō ⁊ nō p̄dicat de eo cui⁹ ē forā Alia autē ē forā to
rius que ē p̄dicabilis d̄ eo cui⁹ ē forā. Et sic om̄ia sup̄iora vt
genera ⁊ sp̄s dicunt forme inferiorū vt hō equ⁹ ⁊ filia Sed
indiuīdua istius forē p̄dicabilis sūt materia eius ergo cū for
ma neutro p̄dictorū modorū excedit suā materiā nec excedat
ab ea ergo nullū v̄le excedit sua indiuīdua nec excedit ab eis
ergo cū dicat ad equatōz v̄lis cū suis indiuīduis vt om̄is hō
tūc optet cū sol et luna nō habeat nisi vniciū appellatū vel in
diuīduū qz v̄re dicat om̄is sol om̄is luna ⁊ om̄is fenix qz cō
cedimus dicēdo p̄dictas rōes esse veras ⁊ qz om̄is nō sp̄ exi
gat tria appellata Sed qñ piungit terminio v̄li habetī plā sup
posita tūc om̄is vult h̄re tria appellata Qñ v̄o piungit ter
minio v̄li habetī vniciū suppositū vel indiuīduū tunc nō exigit
nisi vnū solū. Ad illud autē qz obijcit primo qz p̄fectō vniusc⁹
qz est i tribus dicēdū est qz v̄ez ē. sed hec tria sūt sub̄a rei vir
tus eius ⁊ opatō eius Et hec tria tāgit aresto. in his verbis.
Natura apta nata sic facit. Per hoc em̄ qz dicit natura tan
git sub̄a rei. p hoc autē qz dicit apta nata tāgit v̄tutē ei⁹. p
hoc autē qz dicit sic facit tāgit eius opatōem debitā vñ homo
b̄ p̄fectus cū habeat sub̄a hominis ⁊ v̄tutē eius et opatōem
eius debitā. Et sū: hoc signū om̄is habet sub̄a signi v̄lis et
v̄tutē eius qz est distributū et opatōnem eius qñ distribuit

et in his tribus est perfectio eius Ad secundum dicendum est quod hoc et hoc
dicitur quod hoc dicitur speciem secundum se quod est predicabilis de pluribus Sed hoc in
pluribus non dicitur speciem secundum se sed multiplicatam actu per materias indi-
uiduorum numero diversas Sed omnis in pluribus numero ratione multiplica-
tionis facit per diversas materias vult habere ad minus tria appella-
ta. scilicet in singulari non quod respicit speciem secundum se et non materiam indivi-
duorum. Et ideo solum exigit entiam aptam natam predicari de pluribus si-
ne actu participantem a pluribus siue ab uno. Et ideo aliquando exigit tria
appellata aliquando unum solum secundum exigentiam veris cui adiungitur.
Quidam tamen dicunt quod hoc signum omnis semper exigit tria ap-
pellata ad minus Et dant talem regulam Quando cumque signum verum
affirmativum addit termino communi non habenti sufficientiam ap-
pellatorum recurrit ad non existentes ut cum dicitur omnis fenix est iste
terminus fenix non habet nisi unicum suppositum quod sit. ideo re-
currit in eo hoc signum omnis ad non existentes fenices. ideo cum
dicitur omnis fenix est. iste est sensus aliquis fenix est et al-
lij duo fenices qui non sunt sunt Et ideo dicunt has propo-
sitiones omnis fenix est quidam fenix non est esse simul falsas
et non esse contradictorias quia in negativa supponitur fenix quod
non est Et in affirmativa supponuntur duo fenices qui non sunt
Et sic non est idem subiectum in utraque. Hoc autem potest multi-
pliciter destrui. primo quod hec inconuenientia sequuntur ex falso. quod
supponitur quod omnis vult habere tria appellata ad minus quod
ostensum est superius esse falsum Preterea vult aristoteles quod illa propositio

phrasas f
Gronstao

in qua subiicit vñ vñr sūptū alicui p̄dicato p̄tradicit illi p̄pōi
in q̄ subiicit idē vñ sūptū nō vñr eidē p̄dicato. Sed isti sūt ta
les om̄is fenix ē quidā fenix nō est. go sūt p̄tradictorie q̄ ipsi
negāt Et sic regula eoz falsa est Itē ad idē regulatilis: Ter
min⁹ p̄n̄is supponēs vel apponēs vbo p̄ntis t̄pis simpliciter
sūpto nō habēti vim ampliādi nec ex se nec ex alio restringit
ad supponēdū p̄ illis qui sunt sub forma termini suppositis go
cū d̄ fenix est iste terminus fenix restringit ad supponēdū solū
p̄ fenice qui ē cū nō hēat nisi vnicū suppositū go p̄ aliā regu
lā prius dictā. Si signū vñ sibi adueniat solū distribuit ipm
p̄ vnicū supposito go nō erit recursus ad nō exītes fenices
go regula eoz ē falsa et supra falsum fundat qđ p̄cedim⁹

S. Ecū dū iuncta querit de hoc sophismate om̄is hō ē
et qđlibet dñs ab eo ē nō hō. p̄batō est Nec ē vna
copulatio cui⁹ vtraq; ps est vera go ip̄a tota est vera Sed
cōtra bene sequit om̄is hō est ⁊ qđlibet dñs ab eo est nō hō.
go sōr est ⁊ qđlibet dñs ab eo ē nō hō qđ ē falsū q̄ bec ē vna
copulatio cui⁹ altera ps est falsa ergo ip̄a tota est falsa. So/
lutō sophisma est vñ et improbatō peccat fm fallaciā p̄ntis
ab inferiori ad sup̄ius cū distributōe sup̄ioris. q̄ dñs ab om̄i
hoīe est iminus q̄ dñs a sorte q̄ dñs ab om̄i homie suppoit
tū p̄ rebus om̄ibus alijs ab om̄i homie Sed dñs a sorte sup
ponit p̄ eis dē ⁊ etiā p̄ om̄ib⁹ alijs a sorte. vnde bene sequit
dñs ab hoīe go dñs a sorte ⁊ ē locus a sp̄e siue a p̄te subiectā

+ Sub p̄bato h̄c d̄ p̄bato ad h̄c d̄ p̄bato non qđ q̄bz caput p̄p̄da p̄bato
p̄b p̄bato d̄ p̄bato p̄ qđ qđ vna h̄c d̄ p̄bato p̄b qđ qđ vna h̄c d̄ p̄bato
qđ qđ h̄c d̄ p̄bato a p̄bato qđ qđ qđ qđ

ad suū totū ideo si in vtraq3 apponit signū vñ erit pcessus
ab inferiori ad supius cū distributōe Et sic incidit fallacia cō
sequētis in pbatōe fm vnū pcessū. Duplex em̄ ē pcessus in
pbatōe qz bñ sequit om̄is hō ē go for ē ⁊ locus a toto in qn
titate Sed nō sequit qdlibet dñs ab om̄i homie ē nō hō. go
qdlibet dñs a sorte ē nō hō. s3 ē ibi fallacia pñtis vt dictū est
sicut hic om̄is hō est go om̄e al ē. **¶** Querit de hoc sophisma
te om̄is hō ⁊ alius hō sūt. pbatō for ⁊ alius hō sūt plo ⁊ alius
hō sūt ⁊ sic de alijs go om̄is hō ⁊ alius hō sūt Contra aliud est
relatm̄ diuersitatis go supponit p diuerso ab om̄i homie sed
nō ē alius hō ab om̄i homie go vñ ē falsa Solutō pñā ē fal
sa ⁊ pbatō peccat fm figurā dictōis ⁊ plibus suppoib⁹ dñer
miatis ad vnā dñerminatā qz ille termin⁹ alr dñerminatā sup
positō3 habet in pmissis ⁊ in pñoe Itē pbatō peccat fm fal
laciā accñtis qz licet for plo ⁊ sic dñ alijs fm se inferāt oēm ho
minē sub hac tñ copulatōe q ē ⁊ alius hō nō pñt in ferre om̄e
hominē Cū dñ om̄is hō ⁊ alius hō sūt sicut ego pgnosco cor
ruscū fm se nō tñ sub hoc accñte qd est venire. Vñ talis dat
regula quotienscūq3 sequit aliquid ad aliud siue puerfim si
ue nō puerfim si aliquid pueniat vñ ita q nō alteri et p illud
cui puenit inferat dñ eo cui nō puenit sp ē falla accñtis. Vbi grā
bñ sequit hō ē go suba ē mō spēs puenit homi ⁊ nō sube. vñ dñ
si p boiem inferat spēs dñ suba ē falla accñtis vt hō ē spēs. go
suba ē spēs ⁊ risibile ē pñiū go hō est pñiū Et domus val3

centū libras go pies. **W**oz aut. qdā dicunt puerum ut hō ri-
sibile qdā nō puerum neq3 fm p̄dicatō3 ut dom⁹ et pies
+ **Q**uerit d̄ hoc sophismate oīs hō ē oīs hō. pbatō for ē for
p̄lo ē p̄lo 7 sic d̄ alijs go oīs hō ē oīs hō. v̄ sic diē boeti⁹ nulla
ppō ē verior illa in q̄ idē p̄dicat de se ip̄o. s3 in hac oīs hō est
oīs hō idē p̄dicat de se ip̄o. go nulla ē verior illa oīs hō ē oīs
hō. **C**ōtra sua p̄tradictoria ē n̄a sc3 bec quidā hō nō ē oīs hō
go p̄ia ē f̄ia. Itē oīs hō ē oīs hō for ē hō go for ē oīs hō iste si-
logism⁹ ē i t̄ercō p̄ie s3 p̄clō f̄ia ē go aliq̄ p̄missaz nō mior go
maior. Solutō p̄ia ē simpliciter f̄ia 7 pbatō peccat fm p̄is
ab insufficiēti enūeratōe qz cū illis q̄s assumit sc3 for est for
p̄lo ē p̄lo deberet istas assu mere a p̄te subiecti for ē oīs hō.
p̄lo ē oīs hō et sic d̄ alijs. Et etiā istas a p̄te p̄dicati sc3 oīs hō
est for oīs hō est plato et sic de alijs et tūc bene sequit s3 oēs
illas dimittit. Et sic peccat ab insufficiēti enūeratōe. Ad se,
cundū dicēdū ē q̄ ibi nō p̄dicat idē d̄ se ip̄o. s3 ibi p̄dicat oīs
hō de homie sumpto p̄ qualibet sui p̄te

Sequit de hoc signo nullus qd̄ significat qm̄ v̄r
negatie vnde significat idē q̄ hoc signū oīs ne-
gatōe post posita ut oīs nō et nullus cōpollēt. De hoc sig-
no nullus talis dat̄ reglā. Quotiescūq3 hoc signū null⁹ ime-
diate adiūgit terminō p̄m̄i p̄fundit ip̄m mobiliter et distributīe
Sic terminū p̄munē cui mediate adiūgit ut null⁹ hō ē asin⁹
v̄n pōt fieri descens⁹ sub subiectō ut null⁹ hō ē asinus. go for